

T.C.

KAHRAMANMARAŞ SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ

SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

**BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ ADAYLARININ
ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE İLİŞKİN TUTUM VE
BENLİK SAYGILARININ İNCELENMESİ**

ONUR SEVER

YÜKSEK LİSANS TEZİ

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI

KAHRAMANMARAŞ 2013

T.C.
KAHRAMANMARAŞ SÜTÇÜ İMAM ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ ADAYLARININ
ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE İLİŞKİN TUTUM VE
BENLİK SAYGILARININ İNCELENMESİ

ONUR SEVER

Bu tez,

Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalında

YÜKSEK LİSANS

derecesi için hazırlanmıştır.

KAHRAMANMARAŞ 2013

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü öğrencisi Onur SEVER tarafından hazırlanan “Beden Eğitimi Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum ve Benlik Saygılarının İncelenmesi” adlı bu tez, jürimiz tarafından 16 / 12 / 2013 tarihinde oy birliği ile Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalında Yüksek Lisans tezi olarak kabul edilmiştir.

Yrd. Doç. Dr. Enver DÖŞYILMAZ (DANIŞMAN)
Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, KSÜ

Yrd. Doç. Dr. Ünal TÜRKCAPAR (ÜYE)
Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, KSÜ

Doç. Dr. İbrahim KIR (ÜYE)
Eğitim Programları ve Öğretimi Anabilim Dalı, KSÜ

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylarım.

Prof. Dr. Mehmet Akif KILIÇ

Sağlık Bilimleri Enstitüsü Müdürü

TEZ BİLDİRİMİ

Tez içindeki bütün bilgilerin etik davranış ve akademik kurallar çerçevesinde elde edilerek sunulduğunu, ayrıca tez yazım kurallarına uygun olarak hazırlanan bu çalışmada orijinal olmayan her türlü kaynağa eksiksiz atıf yapıldığını bildiririm.

Onur SEVER

Bu çalışma tarafından desteklenmiştir.

Proje No:

Not: Bu tezde kullanılan özgün ve başka kaynaktan yapılan bildirişlerin, çizelge, şekil ve fotoğrafların kaynak gösterilmeden kullanımı, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunundaki hükümlere tabidir.

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ ADAYLARININ ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE İLİŞKİN TUTUM VE BENLİK SAYGILARININ İNCELENMESİ

(Yüksek Lisans Tezi)

Onur SEVER

ÖZ

Bu araştırma beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma 2012-2013 eğitim öğretim döneminde Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi ve Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören öğrenciler üzerinde yapılmıştır. Araştırmada “Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği” ve “Coopersmith Benlik Saygısı Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan veri toplama aracının uygulaması derslerin bitiminde gönüllülük esasına uygun olarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmada toplanan verilerin istatistiksel analizi SPSS 16.0 paket programında yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiki yöntem olarak; frekans, yüzde dağılımları, aritmetik ortalama, standart sapma; parametrik olmayan testlerden ise Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılmıştır. Verilerin parametrik testlerin ön şartlarını sağlayıp sağlamadığı Kolmogorov-Smirnov (verilerin dağılım durumu) testi ile incelenmiştir.

Sonuç olarak; beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının ve benlik saygısı düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Öğretmen adaylarının akademik başarı düzeylerini algılamalarına göre, akademik başarısını yüksek olarak değerlendirenlerin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının da daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Bayan öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutumları arasında bir ilişkiye rastlanamazken, erkek öğretmen adaylarının benlik saygısı puanlarının arttığı durumlarda öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının da arttığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Spor, Öğretmen, Tutum Benlik Saygısı.

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi

Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı, Aralık / 2013

Danışman : Yrd. Doç. Dr. Enver DÖŞYILMAZ

Sayfa sayısı : 63

INVESTIGATION OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS' ATTITUDES ON TEACHING PROFESSION AND SELF-ESTEEM

(M.Sc. THESIS)

Onur SEVER

ABSTRACT

This study was carried out to determine physical education and sports teachers' attitudes toward teaching and their self-esteem. This research has been done on students in the Department of Physical Education and Sports of Kahramanmaraş Sütçü İmam University and Gaziantep University School of Physical Education and Sports teacher in the 2012-2013 academic year. "Teachers' Attitude Scale" and "Coopersmith Self-Esteem Scale" data collection tools were used in this research. Data collection tools were completed at the end of the lessons based on the permissions of Universities college administrations. Collected data were analyzed statistically using SPSS 16.0 package program. Statistical evaluation of the data as a method of frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, the Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis non-parametric tests were used for testing. Preliminary data satisfies the parametric Kolmogorov-Smirnov test (distribution of data availability) test were examined.

As a result, physical education and sports teachers' attitudes toward teaching and self-esteem levels were higher. Based on pre-service teachers' perceptions of the level of academic achievement, high academic achievement are more positive than the rated their attitudes toward teaching. It was encountered that there is no relationship between female teachers' self-esteem and attitudes towards to teaching proffession, but male teachers' attitudes toward teaching increased when self-esteem scores increased.

Key Words: Physical Education, Sport, Teacher, Attitude, Self-esteem

Kahramanmaraş Sütçü İmam University

Institute for Graduate Studies in Science and Technology

Department of Physical Eeducation and Sport, December / 2013

Supervisor : Assist. Prof. Dr. Enver DÖŞYILMAZ

Page number : 63

BEDEN EĞİTİMİ ÖĞRETMENİ ADAYLARININ ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE İLİŞKİN TUTUM VE BENLİK SAYGILARININ İNCELENMESİ

ÖZET

Bu araştırma beden eğitimi ve spor öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır. Araştırma 2012-2013 eğitim öğretim döneminde Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi ve Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulları Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde öğrenim gören öğrenciler üzerinde yapılmıştır. Araştırmaya yaşları 18 ile 31 arasında değişen 292 (Erkek=168 Bayan=124) öğrenci gönüllü olarak katılmıştır. Araştırma grubunun yaş ortalaması Erkek=22.22±2.82, Kadın=20.74±1.89 şeklindedir. Araştırmada iki çeşit veri toplama aracı kullanılmıştır. Bunlardan birincisi “Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği”, diğeri ise “Coopersmith Benlik Saygısı Ölçeği” dir. Araştırmada kullanılan veri toplama aracının uygulaması, ilgili Üniversitelerin yüksekokul müdürlüklerinden izinler alınarak, derslerin bitiminde gönüllülük esasına uygun olarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmada toplanan verilerin istatistiksel analizi SPSS 16.0 paket programında yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiki yöntem olarak; frekans, yüzde dağılımları, aritmetik ortalama, standart sapma; parametrik olmayan testlerden ise Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılmıştır. Verilerin parametrik testlerin ön şartlarını sağlayıp sağlamadığı Kolmogorov-Smirnov (verilerin dağılım durumu) testi ile incelenmiştir.

Sonuç olarak; beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının ve benlik saygısı düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Cinsiyet, baba öğrenim düzeyi ve aylık gelir düzeyleri açısından benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutum puanlarında farklılık görülmemiştir. Anne öğrenim düzeyi açısından benlik saygısı puanlarında farklılık görülmezken, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının anne öğrenim düzeyindeki düşüşe paralel olarak arttığı görülmüştür. Öğretmen adaylarının akademik başarı düzeylerini algılamalarına göre, akademik başarısını yüksek olarak değerlendirenlerin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının da daha olumlu olduğu belirlenmiştir. Bayan öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutumları arasında bir ilişkiye rastlanamazken, erkek öğretmen adaylarının benlik saygısı puanlarının arttığı durumlarda öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının da arttığı sonucuna ulaşılmıştır.

INVESTIGATION OF PHYSICAL EDUCATION TEACHERS' ATTITUDES ON TEACHING PROFESSION AND SELF-ESTEEM

SUMMARY

This study was carried out to determine physical education and sports teachers' attitudes toward teaching and their self-esteem. This research has been done on students in the Department of Physical Education and Sports of Kahramanmaraş Sütçü Imam University and Gaziantep University School of Physical Education and Sports teacher in the 2012-2013 academic year. Research ranging from 18 to 31 ages 292 (Male = 168 Female = 124) students participated on a voluntary basis. The mean age of the study group male = 22.22 ± 2.82 , female = 20.74 ± 1.89 in the form. Two types of data collection tools were used in this study. The first of these was "Teachers' Attitude Scale" and the other one was "Coopersmith Self-Esteem Scale". Data collection tool was used in this study, based on the permissions of Universities college administrations, at the end of the courses conducted in accordance with a voluntary basis. Collected data were analyzed statistically using SPSS 16.0 package program. Statistical evaluation of the data as a method of frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, the Mann-Whitney U and Kruskal-Wallis non-parametric tests were used for testing. Preliminary data satisfies the parametric Kolmogorov-Smirnov test (distribution of data availability) test were examined.

As a result, physical education and sports teachers' attitudes toward teaching and self-esteem levels were higher. Gender, level of education, monthly income of the father and the teaching profession, attitude, self-esteem differences in scores weren't observed. Self-esteem scores did not differ in terms of mother's education level but parents' attitudes toward teaching educational level seems to have increased in parallel with the decline. Based on pre-service teachers' perceptions of the level of academic achievement, high academic achievement are more positive than the rated their attitudes toward teaching. It was encountered that there is no relationship between female teachers' self-esteem and attitudes towards to teaching proffession, but male teachers' attitudes toward teaching increased when self-esteem scores increased.

TEŞEKKÜR

Spor biliminin kapsam alanına giren bu çalışma, öğretmenlerin öğrenciler üzerindeki etkisi düşünüldüğünde kendilerine büyük özveri ve görevler düşen beden eğitimi öğretmenlerini incelemektedir. “Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum ve Benlik Saygılarının İncelenmesi” konulu tezimin belirlenmesinde, çalışma azmi ve liderliği ile bana her zaman örnek olan, saygı değer hocam ve danışmanım Yrd.Doç.Dr.Enver DÖŞYILMAZ’a ve kıymetli hocam Yrd.Doç.Dr Ünal TÜRKÇAPAR’a destek ve yardımlarından dolayı sonsuz şükranlarımı sunar, teşekkür ederim.

Yüksek Lisans öğrenimim boyunca gerek bilimsel platformda gerekse özel yaşantımda rehberliğini, maddi ve manevi desteğini gördüğüm eşim Meliha ÖZDEMİR’e, beden eğitimi öğretmeni arkadaşlarım Mert CAN ve Ali KAPLAN’a şükranlarımı sunuyorum. Tez çalışmam sürecinde zaman ve ilgisini esirgemeyen, engin fikir ve tecrübelerinden yararlandığım Öğr.Gör. Fikret ALINCAK’ a ayrıca teşekkür ederim.

Çalışmaya katılarak görüş ve düşüncelerini belirten Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi ve Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü öğrencilerine şükranlarımı sunar teşekkür ederim.

Ayrıca maddi ve manevi desteklerini doğduğum günden beri yanımda hissettiğim sevgili aileme teşekkür ediyorum.

Onur SEVER

Kahramanmaraş 2013

İÇİNDEKİLER

	Sayfa No
ÖZ.....	i
ABSTRACT	ii
ÖZET	iii
SUMMARY	iv
TEŞEKKÜR	v
İÇİNDEKİLER.....	vi
KISALTMALAR LİSTESİ	viii
TABLolar LİSTESİ	ix
1.GİRİŞ.....	1
1.1. Araştırmanın Amacı ve Önemi.....	4
1.2. Araştırma ile İlgili Amaçlar.....	4
1.2.1. Araştırma ile İlgili Alt Amaçlar.....	4
1.3. Araştırmanın Sınırlılıkları	5
1.4. Sayıtlılar	6
2. KONUYLA İLGİLİ YAPILAN ÇALIŞMALAR	7
2.1. Konuyla İlgili Yapılan Yurt İçi Çalışmalar	7
2.2. Konuyla İlgili Yapılan Yurt Dışı Çalışmalar.....	11
3. KURAMSAL ÇERÇEVE	13
3.1. Öğretmenlik Mesleği	13
3.2. Beden Eğitimi	15
3.2.1. Beden Eğitiminin Önemi	16
3.3. Beden Eğitimi Öğretmeni.....	18
3.3.1. Beden Eğitimi Öğretmeninin Yetiştirilmesi	18
3.3.2. Beden Eğitimi Öğretmeninin Önemi	19
3.3.3. Beden Eğitimi Öğretmeninin Nitelikleri	21
3.3.4. Beden Eğitimi Öğretmeninin Görevleri	23
3.4. Benlik Kavramı ve Benlik Saygısı	23
3.4.1. Benlik Kavramı	23
3.4.2. Benlik Saygısı.....	26
3.4.2.1. Benlik Saygısı Ve Spor.....	27

3.4.2.2. Benlik Saygısının Gelişimi.....	28
3.4.2.3. Benlik Saygısını Etkileyen Faktörler.....	29
3.4.2.4. Benlik Saygısını Yükseltmek İçin Öneriler.....	30
3.5. Tutum Kavramı	30
4. ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ	33
4.1. Araştırmanın Modeli	33
4.2. Evren Örneklem.....	33
4.3. Verilerin Toplanması.....	34
4.4. Verilerin Çözümü	35
5. BULGULAR VE YORUM	36
6. TARTIŞMA VE SONUÇ.....	43
KAYNAKLAR.....	47
EKLER	60
ÖZGEÇMİŞ.....	63

KISALTMALAR LİSTESİ

- TBMM** : Türkiye Büyük Millet Meclisi
TD : Tebliğler Dergisi
MEB : Milli Eğitim Bakanlığı
YÖK : Yüksek Öğretim Kurulu
KPSS :Kamu Personeli Seçme Sınavı
KHK :Kanun Hükmünde Kararname
SPSS :Statistical Packages For The Social Sciences (Sosyal Bilimler İçin İstatistik Paketi)

TABLolar LİSTESİ

Sayfa

Tablo 4.1. Araştırma Grubunun Demografik Özellikleri	34
Tablo 5.1. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum Puanları.....	36
Tablo 5.2. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Cinsiyet Değişkeni Açısından Farklılıkları	36
Tablo 5.3. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Sınıf Değişkeni Açısından Farklılıkları	37
Tablo 5.4. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Baba Öğrenim Durumları Açısından Farklılıkları.....	38
Tablo 5.5. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Anne Öğrenim Durumları Açısından Farklılıkları	39
Tablo 5.6. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Aylık Gelir Düzeyleri Açısından Farklılıkları.....	40
Tablo 5.7. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Akademik Başarı Düzeylerine İlişkin Görüşleri Açısından Farklılıkları	41
Tablo 5.8. Bayan Öğretmen Adaylarının Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum Puanları Arasındaki İlişki	41
Tablo 5.9. Erkek Öğretmen Adaylarının Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum Puanları Arasındaki İlişki	42

1.GİRİŞ

Toplumların gelişebilmesi için, bünyesinde barındırdığı bireylerin toplumun amaçları doğrultusunda yetiştirilmesi gerekir ve zorunluluk olarak değerlendirilebilir. Bu zorunluluk üyeleri içinde buldukları topluma uydurma, morallerini yükseltme, güdüleme, kişiliklerini geliştirme, mesleki yeterliklerini artırma, ilerleme ve yükselme gibi çabaların gerektirdiği bilgi, beceri ve alışkanlıkların kazandırılmasını kapsamına alır. Toplum üyeleri için düzenlenecek eğitim, üyelerin ömür boyu yararlanabilecekleri sürekli bir eğitim olmalıdır. Hiç bitmeyecek olan bu yaşam boyu eğitim, insanca var olmanın başlıca temelidir. Dolayısıyla her toplum kendi gereksinmelerini karşılayacak bir eğitim sistemi geliştirir. Bu nedenle eğitimin amaçları zamana, toplumlara, ülkelerin yönetim ve eğitim felsefelerine göre farklılaşabilir.

Kişilerin, aldıkları eğitimle sürekli olarak değişmesi, eksik durumdan daha yeterli duruma gelmesi, sağlanmaktadır. Bu farklılıklar, birbirini izleyen ve birbiri üzerine biriken öğretme ve öğrenmeler sonucunda gerçekleşmektedir. Yine kişinin eğitimi, doğduğu andan, ölünceye kadar devam eder (Morin, 2003).

Eğitim var olan bilgi birikiminin yeni kuşaklara aktarılmasını, insanların zihinsel gelişimini sağlamayı, kültürel mirasın genç kuşaklara aktarılmasını, eleştirel ve özgür düşünen bireylerin; etkin, katılımcı yurttaşların; nitelikli insan gücünün yetiştirilmesini amaçlar (Kılbaş, 2003). Eğitim, bireyleri içinde bulunduğu toplumun ve toplumun bağlı olduğu çağdaş dünyanın uyumlu bir üyesi olarak çağın gerektirdiği bilgi ve becerilerle donatmayı hedefler (Dilaver, 1996). Genel olarak eğitimin amaçları kişinin kendini gerçekleştirme, insan ilişkileri, ekonomik verimlilik ve sosyal sorumluluklar olmak üzere dört grupta toplanır (Tamer ve Pular, 2001).

Eğitimin içeriği kısaca özetlenecek olursa; eğitim bir süreçtir, eğitim sürecinde kişinin davranışlarının istenilen yönde değiştirilmesi amaçlanmaktadır, davranışlardaki değişme kasıtlı olarak gerçekleştirilmektedir ve eğitim sürecinde kişinin kendi tecrübeleri esastır (Tamer ve Pular, 2001; Büyükkaragöz ve Çivi, 1994).

Eğitim sistemimizin çağın özelliklerine göre geliştirilmesinde en önemli öğelerinden biri öğretmendir. Öğretmen tüm toplumlarda insan yetiştirme işlevini üstlenen sistemin vazgeçilmez üyesidir. Diğer bir deyişle eğitim sistemin en stratejik parçalarından biridir.

Öğretmen, okul ve sınıf ortamını canlandıran, öğretim için uygun, ilginç ve zevkli bir duruma getiren kişidir. Ayrıca yönettiği öğretim etkinlikleri sırasında dolaylı ve dolaysız olarak öğrenciler üzerinde önemli izler bırakarak, öğrencilerin tüm gelişimlerini de etkilemektedirler. Onlar, çocuklar ve gençlerin akademik ve mesleki bakımdan geleceklerine yön verir, onların kişilik kazanmalarına ve hayat görüşü edinmelerine yardımcı olurlar (Ünal ve Ada, 2001).

Eğitimde öğretmenin kişisel nitelikleri önemlidir, ancak bunlar mesleki niteliklerle tamamlandığında bir anlam ifade etmektedir. Çünkü öğretmenin asıl görevi olan öğrenmeyi sağlayabilmesi için mesleki yeterliliklere de sahip olması gerekmektedir. Öğretmenlerin sahip olmaları gereken alan bilgisi ve meslekle ilgili bilgi ve becerileri yanında bazı alanlarda da ek bilgilere gereksinimleri olmakta, öğretmen adaylarının geniş bir dünya görüşüne ve genel kültüre sahip olmaları beklenmektedir. Öğretmenlerden beklenen sadece belirli bir alanda uzmanlık bilgisine sahip olması değil, olayları, insanı, toplumu ve dünyayı ilgilendiren bir takım sorunları görebilmesi ve bunlar için çözüm yolları düşünebilmesidir (Şişman, 1999).

Öğretmenlik, diğer mesleklere göre kendine özgü özellikleri olan, eylem ve işlemlerin sonuçlarının tam olarak denetlenmesi, hata yapıldığında düzeltilmesi olanaklı olmayan bir meslektir. Bu yüzden bu meslekte görev alacak bireylerin seçimi özel bir önemi gerektirir. Her birey öğretmen olmak için gereken özelliklere sahip olmayabilir. Öğretmenlik belli kişilik özelliklerine, demokratik ve insani değerlere sahip olmayı gerektirir (Celep, 2004).

Eğitim faaliyetlerinde önemli bir yeri olan, beden eğitimi öğretmenleri ise okul öncesi, ilk ve ortaöğretim kurumlarının beden eğitimi ve spor dersleri ile okul içi ve okul dışı etkinliklere ait eğitim, öğretim, yönetim ve yönlendirme görevlerini yerine getirmekle yükümlü özel bir meslek grubu olarak tanımlanmaktadır (Tunç, 1999).

Beden eğitimi ve spor etkinlikleri içinde çocuklar, hareket ederek, eğlenerek ve arkadaşlarıyla paylaşımlarda bulunarak, hem fiziksel sağlıklarını korurlar hem de yardımlaşmayı, paylaşmayı, işbirliğini, kazanmayı, kaybetmeyi kabullenmeyi, hedefe ulaşmak için strateji geliştirmeyi öğrenirler. Bilinmektedir ki en kalıcı öğrenme, yaparak ve yaşayarak yapılan öğrenme ortamlarında gerçekleşmektedir. Beden eğitimi dersleri uygulama ağırlıklı dersler olduğu için bireyler etkinlikler içinde bizzat yer alarak hem

fiziksel yönden sağlıklarını güçlendirmekte, hem de etkileşimler sayesinde duyuşsal, zihinsel, sosyal yönden de kazanımlar sağlamaktadır (Seçkin, 2011).

Tutumla ilgili olarak literatürde, belirli psikolojik objelere ilişkin düşünce, duygu ve davranışları düzenli bir şekilde oluşturan “hazır olma” durumu, biliş, duygu ve davranış eğiliminin bütünleşmesi vurgusu yapılmaktadır (Güllü ve Güçlü, 2009).

Tutum: Bireyin kendine ya da çevresindeki herhangi bir toplumsal konu, obje ya da olaya karşı deneyim, motivasyon ve bilgilerine dayanarak örgütlediği bilişsel, duygusal ve davranışsal bir tepki ön eğilimidir (İnceoğlu, 2010).

Başer’e (1996) göre tutumlar, bireyin belli kişi, nesne ve olaylara karşı, sürekli olarak aynı şekilde tepki göstermesine neden olan öğrenilmiş eğilimlerdir. Tutumlar, bireyin belli olaylara karşı belli tepkiler göstermesini sağlar. Tutumlar, öğrenilmiş eğilimler oldukları için, yaşam boyunca kazanılan yeni bilgi ve deneyimlerine göre değişiklik gösterirler.

Kişilerin davranışlarını şekillendiren tutumlar, en olumludan en olumsuzaya kadar çeşitli derecelerde olabilir. Olumsuz tutumlar; nesne ya da fikir konusunda olumsuz inanca sahip olma, onu reddetme veya sevmeme, ona karşı hareketlerde bulunma demektir. Olumlu inanca sahip olma, onu benimseme ve sevmeye ise olumlu tutum göstergesidir (Şişko ve Demirhan, 2002).

Benlik kavramı, insanın kendi benliğini algılayış ve kavrayış biçimi olarak tanımlanır. Kişinin kendini nasıl görüp, nasıl değer biçtiğini anlatır. Bu değerlendirme gerçeklere uymayabilir. Kişi kimi alanda kendini yüceltip, kimi alanda küçültebilir. İnsanlar genellikle kendilerini olduklarından güçlü, daha zeki, daha yetenekli ve daha erdemli görme eğilimindedirler. Olumsuz yönlerini görmemeyi, olumlu yönlerini de abartıp öne çıkarmayı yeğlerler. İnsanlar çoğu zaman kendi benlik kavramlarını bozacak olumsuz niteliklerini görmezden gelir, önemsemez veya çarpıtırlar (Yörükoğlu, 1988).

Benlik saygısı ise benliğin duygusal boyutudur. Birey, kim olduğuyyla ilgili belirli fikirlere sahip olmanın yanı sıra, kim olduğu ile ilgili belirli duygulara da sahiptir. Böylelikle benlik saygısı bireyin benliği beğenme ve değerli bulma derecesi olmaktadır (Kulaksızoğlu, 2001).

Bireyin kendi benliğini değerlendirishi ve çevresi tarafından benliğinin desteklenmesi oldukça önemlidir. Benlik saygısı düzeyi yüksek olan bireyler genelde kendine güvenen, başarma isteği duyan, zorluklar karşısında yılmayan, yeni yaşantılara ve düşüncelere açık olan kendini gerçekleştirmiş bireylerdir. Aynı zamanda benlik saygısı yüksek olan kişiler, daha doyumlu ve mutlu olmaları dolayısıyla iyi olma düzeyleri yüksektir ki bu sebepten anne-baba, kardeş, arkadaşlar ve öğretmenler gibi çevreleriyle sağlıklı ilişkiler içerisinde olacaklardır (Saygın, 2008).

1.1. Araştırmanın Amacı ve Önemi

Günümüzde spor alanında uluslararası platformda elde edilen başarıların ülkelerin tanıtımına büyük katkı sağladığı yadsınamaz bir gerçektir. Bu bağlamda milli takım seviyesinde mücadele edecek sporcuların yetişmesi önem arz etmektedir. Bu yetişmenin sağlanabilmesi için ortaokul ve lise seviyesindeki gençlerimizin temelde alacakları spor kültürü ve doğru yönlendirmeler sağlanmalıdır. Bu yönlendirmelerin başında da beden eğitimi ve spor öğretmenleri gelmektedir. Dolayısıyla beden eğitimi öğretmenlerinin kişilik özellikleri ile birlikte mesleklerine olan tutumları da oldukça önemlidir.

Alan yazınında farklı branş öğretmen adayları ile birlikte beden eğitimi öğretmeni adaylarının da öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve benlik saygıları araştırılmıştır. Örneğin, Pehlivan (2004) çalışmasında sınıf öğretmeni adaylarını, Saraç (2007) ilköğretim ve orta öğretim matematik bölümü öğretmen adaylarını, Sarpkaya ve ark. (2005) hemşirelik yüksek okulu öğrencilerini, Sayın (2005) çeşitli branşlardaki öğretmen adaylarını, Temizkan (2008) Türkçe öğretmeni adaylarını incelemiştir. Yapılan çalışmaların farklı bölge ve kültürlerde olduğu görülmektedir. Bu bakımdan yapılan çalışmalardan farklı bir bölge olarak gördüğümüz Kahramanmaraş Sütçü İmam ve Gaziantep Üniversitesinde okuyan beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını ve benlik saygısı düzeylerini belirlemek, bu tutumlar ve benlik saygılarının, araştırmada kullanılan bazı değişkenler açısından farklılaşıp farklılaşmadığını ortaya koymak amacıyla bu çalışma yapılmıştır.

1.2. Araştırma ile İlgili Amaçlar

Beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygısı düzeylerini belirlemek.

Beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarını belirlemek.

1.2.1. Araştırma ile İlgili Alt Amaçlar

* Cinsiyet değişkeni açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygısı düzeyleri arasındaki farklılıkların belirlenmesi.

- * Sınıf değişkeni açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygısı düzeyleri arasındaki farklılıkların belirlenmesi.
- * Anne öğrenim durumları açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygısı düzeyleri arasındaki farklılıkların belirlenmesi.
- * Baba öğrenim durumları açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygısı düzeyleri arasındaki farklılıkların belirlenmesi.
- * Aylık gelir düzeyleri açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygısı düzeyleri arasındaki farklılıkların belirlenmesi.
- * Akademik başarı algıları açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygısı düzeyleri arasındaki farklılıkların belirlenmesi.
- * Cinsiyet değişkeni açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasındaki farklılıkların belirlenmesi.
- * Sınıf değişkeni açısından beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasındaki farklılıkların belirlenmesi.
- * Anne öğrenim durumları açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygısı düzeyleri arasındaki farklılıkların belirlenmesi.
- * Baba öğrenim durumları açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasındaki farklılıkların belirlenmesi.
- * Aylık gelir düzeyleri açısından beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasındaki farklılıkların belirlenmesi.
- * Akademik başarı algıları açısından beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasındaki farklılıkların belirlenmesi.

1.3. Araştırmanın Sınırlılıkları

- 1.Bu araştırma Gaziantep Üniversitesi ile Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde okuyan öğrencilerle sınırlıdır.
- 2.Bu araştırma üniversitede öğrenim gören beden eğitimi öğretmeni adaylarının, benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları ile ilgili görüşleri ile sınırlıdır.
- 3.Araştırma, çalışmaya gönüllü olarak katılan 292 beden eğitimi ve spor bölümü öğrencisi üzerinde yapılmıştır.
- 4.Bu çalışmada elde edilen bulgular anket sorularıyla ortaya konmuştur.

1.4. Sayıtlılar

1. Ölçme araçlarının oluşturduğu soruları öğrencilerin samimi ve içten yanıtladıkları varsayılmıştır.
2. Çalışmaya katılan öğrencilerin hepsinin ölçekte yer alan soruları aynı şekilde anladıkları varsayılmıştır.

2. KONUYLA İLGİLİ YAPILAN ÇALIŞMALAR

2.1. Konuyla İlgili Yapılan Yurt İçi Çalışmalar

Ece'nin (1999), İstanbul'daki sağlık meslek lisesi öğrencileri üzerinde yaptığı ve benlik saygısı düzeyi ile okul başarısını incelediği araştırma sonucunda; kız öğrencilerin benlik saygısının erkeklere göre daha yüksek olduğu, parçalanmış aileye sahip öğrencilerin benlik saygısının daha düşük olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Örgün (2000), 8. sınıf öğrencilerinin anne-baba tutumları ile benlik saygısı ve atılganlık seviyesi arasındaki ilişkiyi incelediği çalışmasında; demokratik tutumla yetiştirildiğini düşünen çocukların otoriter tutumla yetiştirildiğini düşünenlere oranla daha yüksek benlik saygısına sahip oldukları, atılganlık seviyesi ile benlik saygısı arasında doğru orantılı bir ilişki olduğu görülmüştür.

Bilgin (2001), farklı sosyo-ekonomik düzeyde yer alan 12, 13 ve 14 yaşındaki örgün eğitim kurumlarında öğrenim gören ergenlerin kaygı düzeyi ve benlik saygısı düzeyi arasındaki ilişkiyi incelediği çalışmasında; benlik saygısı düzeyi ile sürekli kaygı düzeyi arasında olumlu bir ilişki tespit etmiştir. Ergenlerin sosyo-ekonomik düzeyi arttıkça benlik saygılarının da yükseldiği, benlik saygısı düzeyi üst sosyo-ekonomik düzeye sahip kız ve erkek ergenler arasında farklılaşmazken, alt sosyo-ekonomik düzeye sahip erkek ergenlerde kızlara oranla yüksek bulunmuştur.

Yıldırım (2002), öğretmenlerin mesleklerine yönelik tutumlarının ölçme ve değerlendirmesini yapmıştır. Araştırmaya Ankara İli, Yenimahalle İlçesi'nden seçilen okullarda çalışmakta olan 285 öğretmen katılmıştır. Verilerin toplanması için Kişisel Bilgi Formu ve araştırmacı tarafından geliştirilen "Öğretmenlerin Mesleklerine Yönelik Tutumları Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmaya göre, öğretmen yetiştiren öğretim kurumlarında öğrenim gördükten sonra mezun olduğu branşta çalışan öğretmenler, mezun olduktan sonra farklı branşta çalışan öğretmenler ve herhangi bir meslek grubuna yönelik eğitim veren öğretim kurumlarında öğrenim gördükten sonra öğretmenliğe geçenlerin tutum puanları arasında istatistiksel açıdan önemli bir fark bulunamamıştır. Tutumların cinsiyete göre farklılaşmadığı görülmüş, meslekte uzun yıllarda çalışmakta olan öğretmenlerin mesleklerine karşı daha olumlu bir tutuma sahip oldukları saptanmıştır. Sınıf öğretmenlerinin mesleklerine karşı tutumları branş öğretmenlerinden daha olumlu olduğu

anlaşılmıştır. Ayrıca derse girilen sınıftaki öğrenci sayısına göre tutum puanları arasında fark bulunmamıştır.

Çetin (2003), “Anadolu Öğretmen Lisesi ve Düz (Genel) Lise Çıkışlı Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Karşılaştırılması” konulu araştırma yapmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından geliştirilen tutum ölçeği kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini ise 14 Eğitim Fakültesi’nde 4. sınıfta öğrenim gören 1112 Anadolu Öğretmen Lisesi ve Düz Lise çıkışlı öğrenciler oluşturmuştur. Araştırma sonucuna göre, öğrencilerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının, cinsiyete, mezun olunan liseye, mezun olunan liseyi tercih nedenlerine, ailede öğretmen bulunma durumuna, ailedeki öğretmenlerin yakınlık derecesine, öğretmenlik mesleğini seçme nedenlerine ve meslek bilgisi derslerini algılamalarına göre farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Diğer taraftan öğretmenlik tutumlarının, öğrenim gördükleri öğretmenlik programlarına, anne ve babanın eğitim seviyelerine ve kardeş sayısına göre farklılaşmadığı görülmüştür. Öğrenci tutumlarında, öğrenim gördükleri öğretmenlik programını ilk sırada tercih edenlerin lehine bir farklılık olduğu saptanmıştır.

Pehlivan (2004), sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve okul tutumları arasındaki ilişkiyi araştırmıştır. Araştırmaya Hacettepe Üniversitesi Sınıf Öğretmenliği Anabilim Dalı’nda öğrenim gören 592 öğretmen adayı katılmıştır. Adaylara hem Aşkar ve Erden (1987)’in geliştirmiş olduğu “Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutum Ölçeği” uygulanmış hem de Gürel’in geliştirdiği “Okul Tutum Ölçeği” uygulanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre, öğretmen adaylarının, öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile okula yönelik tutumlar arasında anlamlı bir ilişki vardır. Adayların büyük çoğunluğu da öğretmenliğe yönelik tutumları ile bölüme yönelik tutumlarının birbirini etkilediğini, öğretmenlik mesleğini okullarına oranla daha fazla sevdiklerini ve öğretmenliği sevmelerinin okullarına bakışlarını olumlu yönde etkilediğini düşünmektedirler. Öğretmen adaylarının, öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ile okula yönelik tutumları arasındaki ilişki düzeyinin en yüksek 3. sınıflarda, en düşük 4. sınıflarda olduğu görülmüştür.

Yenidünya (2005), lise öğrencilerinin rekabetçi tutum, benlik saygısı ve akademik başarıları arasındaki ilişkiyi incelemesi sonucunda; benlik saygısının cinsiyet, yaş, öğrenim gördüğü okul, sınıf ve bölüme göre farklılık göstermediğini, akademik başarının yükseldikçe rekabetçi tutum ve benlik saygısının arttığını söylemektedir.

Gün (2006), spor yapan ve spor yapmayan 12-14 yaş aralığındaki ergenlerin, benlik saygıları arasındaki ilişkiyi ortaya koymak amacıyla yaptığı araştırmada; spor yapanlarla spor yapmayanların benlik saygısı puanları arasında, istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmuştur. Spor yapanlarla spor yapmayanların psikosomatik belirtiler puanları arasında, ters yönlü anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Spor yapanların ve yapmayan ergenlerin ait olduğu sosyo-ekonomik düzeyler ile benlik saygısı arasında, pozitif anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Bu çalışma sonucunda, spor yapmanın, ergenlerin stres belirtilerini azaltmada çok önemli ve yararlı olduğu görülmektedir.

Sayın (2005), öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine karşı tutumları ve mesleki benlik saygılarını incelemiştir. Araştırmaya Burdur Eğitim Fakültesi'nin çeşitli bölümlerinde öğrenim gören 144 son sınıf öğrencisi ile Tezsiz Yüksek Lisans programının 80 öğrencisi katılmıştır. Öğrencilere “Mesleki Benlik Saygısı Ölçeği” ve “Öğretmenlik Mesleğine Karşı Tutum Ölçeği” uygulanmıştır. Eğitim Fakültesi son sınıf öğrencileri ile Tezsiz Yüksek Lisans programı öğrencilerinin mesleki benlik saygıları ve öğretmenlik mesleğine karşı tutumları arasında Eğitim Fakültesi son sınıf öğrencilerinin lehine, anlamlı bir fark bulunmuştur.

Karahan (2005)'ın İstanbul ilinde ortaöğretimde çalışan farklı branşlardaki öğretmenler üzerinde yaptığı araştırmanın sonuçları, öğretmenlerin orta düzeyde tutuma sahip olduklarını göstermektedir. Öğretmenlik tutumları ile medeni durum, aylık gelir, İstanbul'da yaşama süreleri arasında ilişki bulunmuştur. Ancak öğretmenlik tutumlarıyla okul türü, branş, sınıf mevcudu, mesleki deneyim, mezun oldukları eğitim kurumu, mesleği isteyerek seçip seçmeme, görev yapılan kurumda çalışma süresi, çocuk sayıları, doğdukları yer arasında bir ilişki bulunamamıştır.

Karkın ve ark.(2006), müzik öğretmeni yetiştiren kurumlarda müzik eğitimi anabilim dalı 3 ve 4. sınıf öğrencilerinin mezuniyet öncesi motivasyonları ve kariyer hedefleri üzerine yaptıkları araştırmada, müzik öğretmeni adaylarının çoğunun ilk yıllarda müzik öğretmenliği yapmayı düşündükleri, fakat öğretmen atamalarında KPSS ile müzik öğretmenliğine atanmadaki kontenjan azlığı nedeniyle ile kaygı yaşadıklarını tespit etmiştir. 3 ve 4. sınıf öğrencilerinin mezuniyet öncesi öğretmenlik mesleğine hazırlıklarında, 4. sınıfların KPSS' ye daha fazla yöneldikleri gözlenmiştir. Müzik öğretmeni adayları mezuniyet sonrasındaki hedefleri arasında yüksek lisans yapmayı düşündüklerini, hatta üniversitelerde öğretim elemanı olabilmeyi istedikleri belirtmişlerdir.

Sonuç olarak, müzik öğretmeni adaylarına, müzik öğretmenlik mesleğine yönelik gerekli motivasyonun kazandırılmadığı kanısına varılmıştır.

Övet (2006)'in Eskişehir Üniversitesi Eğitim Fakültesi Öğretmenlik bölümlerinde öğrenim gören öğrencilerin öğretmenlik mesleğini tercih etmelerinde etkili olan faktörlerin saptanması amacıyla yaptığı çalışmaya 262 öğrenci katılmıştır. Araştırmada kişisel sorular ve aralıklı ölçek şeklinde hazırlanan sorular içeren anket yöntemi kullanılmıştır. Araştırma sonunda öğrencilerin öğretmenlik mesleğini tercih etmelerinde etkili olan faktörler karşılaştırıldığında öğrencilerin cinsiyetine, öğrenim gördükleri sınıflara, anne ve baba mesleğinin öğretmen olması durumuna göre gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır.

Ottekin (2009)'in "Ailelerinden Ayrı Olarak Öğrenim Gören Üniversite Öğrencilerinin Benlik Saygısı Ve Umutsuzluk Düzeylerinin İncelenmesi" konulu yüksek lisans tez araştırması analizleri sonucunda şu sonuçlar elde edilmiştir. Cinsiyet değişkeninin umutsuzluk düzeyi alt boyutları (umut, motivasyon kaybı, gelecek ile ilgili beklentiler) puan ortalamalarında anlamlı olarak farklılık yaratmadığı tespit edilmiştir. Cinsiyet değişkeninin benlik saygısı düzeyine etkisi incelenmiş, erkek öğrencilerin benlik saygısı düzeyleri kız öğrencilere göre yüksek bulunmuştur. Öğrencilerin ailelerinin ekonomik durumu değişkeninin benlik saygısına etkisi incelenmiş ve ekonomik düzeyin benlik saygısında anlamlı bir farklılık oluşturmadığı tespit edilmiştir. Anne ve baba eğitim durumunun benlik saygısına etkisi incelenmiş farklılığın anlamlı olmadığı sonucuna varılmıştır. Anne, baba sağlık ve beraberlik durumunun benlik saygısına etkisi incelenmiş ve anlamlı olarak fark yaratmadığı görülmüştür. Öğrencilerin ailelerinin yaşadığı yerin benlik saygısına etkisi incelenmiştir. Ailenin yaşadığı yerin benlik saygısına etkisi anlamlı bulunmuştur. Yapılan analiz sonucu, aileleri köy ve ilçelerde yaşayan öğrencilerin benlik saygısı düzeyleri ilde yaşayanlara göre daha yüksek bulunmuştur. Öğrencilerin devam ettikleri fakülte ve yüksekokulun umutsuzluk ve benlik saygısı düzeylerine etkisi incelenmiş; benlik saygısı ve umutsuzluk düzeylerine (gelecek, motivasyon, umut) etkisinin anlamlı olmadığı görülmüştür. Umutsuzluk ve benlik saygısı düzeyleri arasındaki ilişki incelenmiş; umutsuzluk ölçeğinin alt boyutlarından olan umut, motivasyon eksikliği ve gelecek ile ilgili beklentiler ile benlik saygısı düzeyi arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu belirtilmiştir.

Öksüzoğlu (2009)'nın Üniversitelerin Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği bölümünde okuyan son sınıf öğretmen adaylarının farklı değişkenlere göre mesleki yeterlilik algıları düzeylerini belirlemek ve çözüm önerileri geliştirmek amacıyla yaptığı çalışmaya 13 üniversitede okuyan 378 beden eğitimi ve spor öğretmen adayı katılmıştır. Araştırmada kişisel bilgi formu ve aday öğretmenin kendine ilişkin yeterlilik algısı ölçeği kullanılmıştır. Araştırma sonunda beden eğitimi öğretmen adayları kabul edilebilir bir düzeyde kendilerini mesleki anlamda yeterli algılamaktadırlar.

Pehlivan (2010)'ın beden eğitimi öğretmen adaylarının fiziksel benlik algıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının analizini yapmak amacıyla yaptığı çalışmaya 6 üniversiteden toplam 814 beden eğitimi öğretmen adayı katılmıştır. Araştırmada, fiziksel olarak kendini tanıma envanteri ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlara yönelik veriler, “Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. Araştırma sonunda öğretmenliğe ilişkin tutumların orta düzeyde olduğu, kadın adayların erkeklerden, alt sınıflardaki adayların son sınıflardan, aktif olarak spora katılanların katılmayanlardan daha yüksek tutum puanları aldıkları görülmüştür. Spora aktif katılan öğretmen adaylarının katılmayanlara oranla fiziksel benlik algıları daha yüksektir.

2.2. Konuyla İlgili Yapılan Yurt Dışı Çalışmalar

Bagley, Bertrand, Bolitho, Mallick (2001), ailenin ergen benlik saygısı üzerindeki etkilerini ve aile işlevi üzerinde farklı ergen-ebeveyn görüşlerini incelediği çalışmasında; Kanada’da yaşları 12 ile 19 arasındaki 119 ergen ve ebeveynlerini, Güney ve Kuzey İngiltere’de ise 30 ergen ve ebeveynlerini dahil etmiştir. Çalışmada Aile değerlendirme ölçeği (Mc Master Family Assesment Device), özsaygı ölçeği (Rosenberg Self Esteem Scale) kullanılmıştır. Çalışmanın sonucunda; olumsuz aile ortamlarının çocukların benlik saygısını olumsuz etkilediği, aile işlevi üzerinde ergen ve ebeveynlerin farklı görüşlerde oldukları bulunmuştur.

Baumeister (2003), benlik saygısı ile pek çok değişkenin ilişkisini incelemiştir. Araştırma sonuçlarına göre; okul başarısı benlik saygısını yükseltmektedir. Benlik saygısının okul başarısını yükselttiğine dair bir bulguya ulaşılamamıştır. Yetişkinlerde iş başarısı ile benlik saygısı arasındaki ilişkiye de bakılmış ve mesleki başarının benlik saygısını yükselttiği yönünde bulgular elde edilmiştir. Yüksek benlik saygısı olan bireylerin daha iyi sosyal ilişkileri olduğu yönündeki hipotezleri nesnel ölçümler tarafından reddedilmiştir. Benlik saygısı, ilişkilerin niceliği ve niteliği hakkında bir öngörü

sağlayamamıştır. Yüksek benlik saygısı insanları grup içinde konuşmaya ve grubun yaklaşımını eleştirmeye daha istekli yapabilmektedir. Liderlik konusunda benlik saygısının doğrudan etkisinden bahsedilemese de dolaylı etkisinden söz etmektedirler. Kendini yalnız hisseden insanların benlik saygıları da düşüktür. Baumeister'ın yaptığı çalışmada benlik saygısı mutlulukla çok yüksek bir ilişki göstermiştir. Yüksek benlik saygısı mutluluğa, düşük benlik saygısı ise depresyona götürmektedir. Yüksek benlik saygısının stresin de etkilerini hafiflettiğini belirtmişlerdir.

Schimmack ve Diener (2003), öznel iyi oluşun yordayıcı olarak benlik saygısının belirgin ve kapalı ölçümlerinin güvenilirliği üzerine Illinois Üniversitesindeki 141 üniversite öğrencisinin katılımıyla gerçekleştirdiği çalışmada sömestri başında Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeğinin açık adı görülerek değerlendirme yapılmış ve açık olarak ölçülen benlik saygısı öznel iyi oluşun anlamlı bir yordayıcısı olarak belirlenmiştir. Ancak elde edilen sonuçların abartılı olduğu düşüncesi ile ilk ölçümden sonra ruh hali ve mevcut diğer etkenlerin etkisinden kaçınmak sebebiyle farklı bir oturumda da benlik saygısı ölçeğinin adı açık olarak yazılmadan sadece baş harfleri belirtilerek bir ölçüm daha yapılmıştır. Bu ölçümden elde edilen sonuç ise benlik saygısının öznel iyi oluşun herhangi bir ölçümü ile anlamlı bir ilişki olmadığı vurgulanmıştır (Akt: Saygın, 2008).

Kernis (2005), 120 üniversite öğrencisi üzerinde yürüttüğü çalışmasında psikolojik fonksiyonların çeşitli yönleri içinde benlik saygısı seviyesi ve tutarlılığının rolü üzerinde çalışmıştır. Tutarsız benlik saygısına sahip olanların tutarlı benlik saygısına sahip olanlara kıyasla olumsuz olayları açıklamada daha çok içselleştirme ve genelleme yaptıkları görülmüştür. Başarısızlığın olumsuz göstergelerini aşırı genelleme eğilimi ile tutarsız benlik saygısı arasında anlamlı bir ilişki olduğunu belirtmiştir.

3. KURAMSAL ÇERÇEVE

3.1. Öğretmenlik Mesleği

Toplumun bireylerden beklediği tutum ve davranışların kanalize edildiği eğitim çalışmalarının bir mekan içinde uzmanlarca verilmesi, okul sistemini ortaya çıkarmıştır. Bu sistem tutum ve davranış oluşturmada etkin rolü öğretmene vermiştir (Özdemir ve Yalın, 1999).

Öğretmenlik, bireysel, sosyal, kültürel, bilimsel ve teknolojik boyutlu, profesyonel statüde bir eğitim mesleği, öğretmen ise insan davranışının değişiminde ve gelişiminde rol alan, bir nevi eğitim ve öğretim hizmetlisidir (Alkan, 2000).

Bir bireyin eğitim-öğretim alanında hizmet verebilmesi için öncelikle genel kültür, meslek bilgisi ve alan bilgisi ile birlikte uygun yetenek ve kişiliğe sahip olmalıdır (Oğuzkan, 1988).

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasında öğretmenlik mesleği “Devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas mesleğidir. Öğretmenler bu görevlerini Türk Milli Eğitiminin amaçlarına ve temel ilkelerine uygun olarak ifa etmekle yükümlüdürler.” şeklinde yer alır (Resmi Gazete, 1973).

Öğretmen gerekli öğrenme ortamını hazırlayan, öğrenciyi öğrenme yollarına yönelten, onun aktif olarak öğrenmesine rehberlik eden öğretimin vazgeçilmez ve önemli bir ögesidir (Büyükkaragöz ve Çivi, 1994).

Öğretmen yönettiği uyguladığı uygulattığı eğitim ve öğretim etkinlikleri sırasında dolaylı ve dolaysız olarak öğrencileri üzerinde unutulmaz bir iz bırakabilir. Öğretmen okulda bilim uzmanı olarak değil aynı zamanda okullaşma çağında olan gençleri toplumsal rollerine hazırlayan bir rehberdir (Tatlıdil, 1993).

Öğretmenlerin, öğretmenlik mesleğinin gerektirdiği yeterlilikleri kazanabilmeleri, onların iyi bir eğitimden geçmelerinin yanı sıra, görev ve sorumluluklarını tam anlamıyla yerine getirebilecekleri inancına sahip olmalarından kaynaklanır (Yılmaz ve ark., 2004).

Öğretmen çok iyi bir eğitimden geçmiş olsa da bilgileri aktarma çeşitliliği ve müfredatın dışına taşamaz. Dar bir kulvarda mesleğini icra etmek zorundadır. Öğretmenlerin devlet memuru olmaları ve bu sebeple hükümete bağlı olmaları da onların

konumunu düşüren bir unsurdur. Zira bir meslek sahibi olarak önemli kararları kendisi verebilmelidir (Tezcan,1992).

Eğitim sisteminin başlıca öğelerini, öğrenciler, öğretmenler, eğitim programları, yöneticiler, eğitim uzmanları, eğitim teknolojileri, fiziki ve finansal kaynaklar oluşturmaktadır. Bunlar arasında eğitimin niteliğini ve kalitesini etkileyecek en önemli unsur öğretmen ve dolayısıyla onun sahip olduğu niteliklerdir (Şişman, 2007).

Yani eğitim ve öğretim sürecinin başarısı veya başarısızlığı öğretmenin kalitesi, yeterliliği, becerisi, sosyal, kültürel ve duygusal donanımı ve olanakları ile doğrudan ilişkilidir (Gök, 2003). Bu nedenledir ki öğretmen bir ülkenin kalkınmasında ve geleceğin hazırlanmasında en önemli görevi üstlenen kişidir (Vural, 2004).

Eğitimin örgütlenmesi ve kurumlaşması, öğretmenlik mesleğinin bir ana meslek dalı olarak desteklenip geliştirilmesini zorunlu hale getirmiştir. Hatta eğitim sistemlerinin hem yaş kademelerine hem de bilim ve sanat dallarına göre çeşitlenmesi her öğretim seviyesine ve okul cinsine göre farklı öğretmen yetiştirilmesini gerekli kılmıştır (Ergün, 1987).

İyi bir öğretmenden konu alanını çok iyi bilmesi ve bildiklerini öğrenciye etkili bir biçimde aktarabilmesi, öğrenciyi anlayabilmesi, onun ihtiyaç ve beklentilerine uygun eğitim ortamları düzenleyebilmesi, öğrenciyi çalışmaya karşı güdeleyebilmesi, öğrencilerin birbirinden farklı olduğunu kabul edip, her öğrenci ile ayrı ayrı ilgilenebilmesi, öğrenciye rehberlik yapabilmesi, onun sorunlarının farkında olabilmesi ve elinden geldiğince yardım edebilmesi, öğrencisini ve öğretmeyi sevebilmesi beklenir. Bu meslekte başarılı olmanın temel şartı iyi bir alan bilgisi ve mesleğinin gerektirdiği davranışlara sahip olmaktır (Erden ve Akman, 1996).

Öğretmenlik uygulamalarının temel hedefi öğretmen adaylarının alan bilgisi, genel kültür ve öğretmenlik formasyonu derslerinde kazandıkları bilgi, beceri, tutum, değer ve alışkanlıkları mesleki ortamda etkili, verimli ve güvenli olarak kullanmalarını sağlayarak onların bireysel ve mesleki olarak gelişmiş meslek elemanları olarak yetişmelerini sağlamaktır (Hacıoğlu ve Alkan, 1995).

Eğitim düzeyinin yükseltilebilmesi için; öğretmenlerin alanında yeterli bilgi, beceri ve davranışlarla donatılmış olması yanında, öğretmenlik mesleğini sevmesi, severek

seçmesi, bu mesleğin öneminin bilincinde olması gerekir. Bununla birlikte öğretmenin konuşmasıyla, davranışlarıyla, giyinmesiyle örnek bir model olarak, öğrencilerini kendisi gibi olmaya özendirdiği bilinmektedir. Bilişim çağında öğretmenlerin yeni bilgi ve beceriler edinmeleri, bir dizi yeni yeterlikler kazanmaları beklenmektedir (Vural, 2004).

3.2. Beden Eğitimi

Ülkemizde beden eğitimi derslerinin bugünkü eğitimsel anlamına ulaşması ve okul programlarında yer alması, uzun bir süreci gerektirmiştir. Bu süreç, Osmanlı İmparatorluğu'nda Tanzimat öncesi dönemden (1299–1839) Tanzimat dönemine, Tanzimat döneminden Meşrutiyet dönemine (1839–1908), Meşrutiyet döneminden Kurtuluş Savaşı dönemine (1908–1922) ve Cumhuriyet döneminden günümüze kadar sürmüştür (Bilge, 1988).

Her dönemde beden eğitimi faaliyetleri, farklı anlamlar yüklenerek, farklı şekillerde, farklı beklentiler ile farklı kurumlarda uygulanmış ve beden eğitimi faaliyetlerine farklı beklentiler geliştirilmiştir. Tanzimat Öncesi dönemde (1299–1839) beden eğitimi; saray eğitimi ve öğretimi veren kurumlarda, askeri eğitim ve öğretim veren kurumlarda ve halk eğitimi veren kurumlarda uygulamalı olarak yapılan askerlik eğitim-öğretimi ve alıştırmalarını kapsayan talim ya da spor faaliyetleri şeklinde yapılmıştır. Tanzimat döneminde (1839-1908) ise beden eğitimi, sultanilerin (liselerde) ve askeri okulların ders programlarında yer alan jimnastik dersleri ile özdeşleşmiş bir durumdaydı. Meşrutiyetin ilanından sonra beden eğitimi faaliyetlerine, okullarda Alman ve İsveç jimnastik sistemlerinin etkisinde, jimnastik dersleri biçiminde devam edilmiştir (Bilge, 1988; Candan ve Bağırhan, 2005).

Beden eğitimi dersinin kurumlaşması ve ders olarak ilk ve ortaöğretim kurumlarının programına alınması Cumhuriyet dönemine rastlamıştır. 1926 yılında okulların müfredat programlarına jimnastik adı altında giren bu ders daha sonra beden eğitimi dersi adını almıştır (Çöndü, 1999).

Beden eğitimi konusunda birçok inceleme ve araştırma yapılmıştır. Bu çalışmalar incelendiğinde çoğu çalışmada “beden eğitimi” diye başlayan konu başlığı ya da araştırma ismi, çalışmanın içinde “spor eğitimi” olarak anılmakta ve dahası aynı çalışma içinde “beden eğitimi ve spor” olarak da geçmektedir. Yani bu konuda bir kavram karmaşası mevcuttur (Mirzeoglu, 2003). Bu kavram karmaşasının sona erdirilmesi için kavramların

doğru tanımlarını iyi bilmek gerekmektedir. Beden eğitimi, bireyin beden, ruhen ve fikren gelişimini sağlamak, günlük yaşama ve iş yaşamının koşullarına hazırlamak, ulusal bilinç ve yurttaşlık duygularını kuvvetlendirmek amacıyla yapılan, düzenli ve metotlu çalışmaların tümüne denir (Kuru, 2000). Bir başka ifade ile beden eğitimi; genel eğitimin ayrılmaz bir parçası olup fiziksel aktivitelerle insanın fiziksel, zihinsel, duyuşsal ve sosyal gelişimini amaçlayan çalışmalardır (Bucher, 1983). Diğer bir ifade ile beden eğitimi; genel eğitimin bir parçası olup, fiziksel aktiviteler ve egzersizler ile bireyin gelişimine (fiziksel, zihinsel, duyuşsal ve sosyal) katkı sağlayan çalışmadır (Dauer ve Pangrazi, 1975).

Yamaner'e (2002) göre ise beden eğitimi " bireyin fiziksel aktivite aracılığıyla fiziksel, ruhsal ve sosyal yetenek kazandığı bir süreçtir." Williams'a (1964) göre ise "bireyin gelişimine (fiziksel, zihinsel duyuşsal ve sosyal) katkı yapan ve onu eğlendiren fiziksel aktivitelerin tamamına beden eğitimi denir." Günsel'e (2004) göre ise beden eğitimi "sosyal gerekliliklerine uygun olarak, insanın biyolojik potansiyelinin geliştirilmesi amacı ile yapılan çeşitli fiziki egzersizlerin tümünü değerlendiren ve sistematik olarak sürdürülen etkinliktir."

Bu tanımlardan da anlaşılacağı üzere, beden eğitimi, sadece fiziksel hareketlerin yapıldığı ve fiziksel (vücut geliştirme) gelişimin sağlandığı etkinlikler değildir; aynı zamanda sağlıklı yaşam ile ilgili bilgilerin verildiği, grupça yapılan faaliyetlerde eğlendiği, çeşitli becerilerin öğrenildiği ve bireyin çok yönlü gelişiminin (sosyal, duyuşsal ve zihinsel) amaçlandığı etkinliklerdir (Seaton ve ark., 1965)

3.2.1. Beden Eğitiminin Önemi

Çağımızda teknolojinin hızla gelişmesiyle birlikte insanlar işlerini daha kolay, daha hızlı ve daha verimli bir şekilde yapmaktadırlar. Bir bakıma insan kuvvetine ve gücüne ihtiyaç duyulan işlerin çoğu makineler tarafından yapılmaktadır. Bu durumun sonucunda da daha az hareket eden, beslenme bozuklukları yaşayan, sağlıklı ve dengersiz beslenen insan toplulukları oluşmaktadır.

Bu olumsuz tablonun düzeltilmesi açısından beden eğitimi etkinlikleri çok önemlidir. Beden eğitimi etkinlikleri sayesinde alınan fazla kaloriler harcanmakta, bağışıklık sistemi güçlenmekte, dolaşım ve solunum sistemleri daha iyi çalışmakta, dengeli ve düzenli beslenilmekte ve çeşitli spor dallarına özgü farklı beceriler, teknikler ve taktikler de öğrenilmektedir.

Beden eğitimi toplumsal olarak kurallara ve yasalara uyan, yandaşına ve karşıtına saygı duyan, güzeli doğruyu alkışlayan, başarısızlığı araştıran bilinçli toplumlar oluşturur (Harmandar, 2004).

Yine beden eğitimi etkinlikleri gençliğin sigara, kahvehane, uyuşturucu ve alkol gibi bağımlılık yaratan kötü alışkanlıklardan korumak ve kurtarmak açısından en önemli bir araç olarak düşünölmelidir (Çöndü, 1999).

Genel eğitimin tamamlayıcısı ve ayrılmaz bir parçası olan beden eğitimi, aynı zamanda kişiliğin eğitimidir. Başka bir deyişle beden eğitimi bireylerin gelişim özelliklerinin göz önünde tutularak onların, fert ve toplum yönünden sağlıklı, mutlu, iyi ahlaklı ve dengeli bir kişilik sahibi; yapıcı, yaratıcı ve üretken; milli kültür değerlerini ve demokratik hayatın gerektirdiği davranışları kazanmış fertler olarak yetiştirilmeleri için en önemli araçlardan biridir (TD., 1988).

Ayrıca beden eğitimi, beden, ruhen, zihnen ve sosyal yönlerden, toplumun sağlıklı bir yapıya kavuşmasını sağlayarak genel eğitimin oluşmasında önemli bir rol oynamaktadır (Karaküçük, 1989). Beden eğitimi dersinin genel eğitim içindeki önemi açıktır. Onu önemli kılan kendi amaç ve kapsamından kaynaklanmaktadır (Yoncalık, 2004). Bu nedenle insanlar, fiziksel gelişimi ile birlikte zihinsel, duygusal ve sosyal gelişimini sağlayan beden eğitimi ve spor eğitimine oldukça önem vermişlerdir (Sunay, 1998).

Ercic ve ark. (2005), beden eğitimi derslerinin okullarda olmasının dört önemli nedeni vardır. Birincisi, çocukların ve ergenlerin fiziksel aktiviteleri doğru olarak öğrenme zorunluluğu ile çocukların biyolojik gelişim açısından en hassas dönemlerinin okul dönemlerinde denk gelmesidir. İkincisi, beden eğitimi programlarının, uzun sürece yayılmış olmasıdır. Üçüncüsü, beden eğitimi programlarının yeni kuşakların tamamına hitap etmesi ve özellikle gençleri sistemli olarak etkilemesidir. Dördüncüsü ise, okul çevresine, fiziksel aktiviteler için gerekli altyapı ihtiyacını karşılamasıdır.

Özetle beden eğitimi, bireylerin beden, ruhen, fikren gelişmelerini sağlayan ve bu öğeler arasında koordinasyon kabiliyetini geliştiren bir bilim dalıdır. Beden eğitimi, genel olarak insan sağlığı, karakter gelişimi, morali ve verimliliği ile doğrudan ilgili olan etkili bir eğitim ve sağlık faaliyetidir. Zihinsel gelişme, ancak, bedensel gelişme ile uyumlu ve

dengeli olduğu zaman, birey ve toplum sağlıklı, uzun ömürlü, mutlu, başarılı ve verimli olabilir (Güçlü, 2001).

Beden eğitimi dersi çocuğun hem bedenine hem ruhuna hem de zihnine yönelik olmasından dolayı diğer derslerden daha fazla dikkate alınması ve özen gösterilmesi gereken bir derstir (Şahin ve ark., 2001). Bu nedenle beden eğitimi dersi ferdin eğitimindeki yerinin çok önemli olduğu bu yüzdende eğitim sistemi içinde daha fazla yer verilmesi gerekliliği göz ardı edilmeyecek bir gerçektir (Sönmez ve Sunay, 2004).

3.3. Beden Eğitimi Öğretmeni

1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 43. maddesinde “öğretmenlik mesleği, devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas mesleği” olarak tanımlanmaktadır (Taşdemir ve ark., 2000). Bu tanım, Milli Eğitim Bakanlığı’nda çalışan bütün öğretmenleri kapsayan bir tanımdır. Ancak her öğretmenin kendine özgü bir branşı ve bu branşa özgü çeşitli görev ve sorumlulukları vardır. Bu branşlardan biri de “beden eğitimi öğretmenliğidir.”

Bir meslek olarak beden eğitimi öğretmenliği, ortaokul ve lise düzeyindeki öğretim kurumlarının beden eğitimi dersleriyle, okul içi ve okul dışı faaliyetlerine ait eğitim, öğretim, yönetim ve yönlendirme görevlerini devam ettirmekle sorumlu, özel bir uzmanlık alanıdır. Dolayısıyla bu mesleği eğitim kurumlarında icra eden ve alanında en az lisans düzeyinde eğitim almış öğretmenlere de beden eğitimi öğretmeni denir.

Beden eğitimi öğretmenleri, mesleğini seven, işine bağlı, beden ve ruh yapısı bakımından sağlam ve sağlıklı, kendini, hareketlerini, davranışlarını kontrol edebilen, öğrencilerine ve ilişkisi olan insanlara karşı saygılı, hoşgörölü, adil, tarafsız, ahlaklı, karakterli, sorumluluk sahibi ve demokratik, vatan, millet ve insan sevgisiyle dolu, haklarını bilen ve koruyan ve diğer insanlara da bunları öğreten, faal, müteşebbis cesur, güvenilir ve feragat sahibi kişilerdir (İşler, 2000). Ayrıca beden eğitimi öğretmenleri, öğretmenlik mesleğine karşı olumlu tutumları olan, iş doyumları iyi düzeyde olan kişilerdir (Arabacı ve ark., 2003; Can ve ark., 2006; Mirzeoğlu ve ark., 1996).

3.3.1. Beden Eğitimi Öğretmeninin Yetiştirilmesi

Beden eğitimi öğretmenlerine, Türkiye Cumhuriyeti’nin ilk dönemlerinden itibaren eğitim kurumlarında ihtiyaç duyulmaya başlanmıştır. Bu ihtiyacın karşılanması amacı ile

ilk defa 1926 yılında İstanbul Çapa’da “Terbiyeyi Bedeniye Muallimliği Kursu” açılmıştır. Bu kursları İsveçli öğretim elemanları ile İsveç’te eğitim gören Türk öğretim elemanları yürütmüş ve bu kurslarda 4 yılda 148 erkek ve 63 bayan mezun olmuştur (Mirzeoglu, 2003; Bilge, 1988; Karaküçük, 1989). Bu kurslardan mezun olan beden eğitimi öğretmenleri genç cumhuriyetin yeni kuşaklarının çevik, güçlü, üretken ve çalışkan bireyler olarak yetişmelerine katkı sağlamışlardır. 1933 yılında ise Ankara’da Gazi Eğitim Muallim Mektebi ve Terbiye Enstitüsü bünyesinde beden eğitimi bölümü açılmıştır. Daha sonra 1967 yılında İstanbul Atatürk, 1974 yılında İzmir Buca ve 1978 yılında da Diyarbakır Eğitim Enstitülerinde açılmış ve bu enstitüler bünyesinde beden eğitimi bölümleri kurulmuştur (Mirzeoğlu, 2003; Muratlı, 2001; Açıkada, 1997; TBMM, 2005).

1974 yılına gelindiğinde Eğitim Enstitülerinin yanında ülke sporunun kalkınması amacıyla spor akademileri kurulmaya başlanmıştır. İlk olarak Ankara’da 19 Mayıs Gençlik ve Spor Akademisi kurulmuş ve daha sonra (1975 yılında) İstanbul’da Anadolu Hisarı Gençlik ve Spor Akademisi ile Manisa’da Gençlik ve Spor Akademisi kurulmuştur. Spor akademilerinden mezun olan bireyler; monitör, antrenör, gençlik lideri, yönetici ve uzman olarak Beden Terbiyesine bağlı kurumlarda görev yapmaktaydılar (Bilge, 1988). Daha sonra akademi mezunları da beden eğitimi öğretmeni olarak okullarda görev yaptılar. 1982 yılında Anayasaya göre oluşturulan YÖK, yeni bir düzenleme ile Spor Akademileri ile Eğitim Enstitülerinin beden eğitimi ve spor bölümlerini birleştirerek; üniversitelerin eğitim fakültelerine bağlı “beden eğitimi ve spor öğretmenliği” bölümlerine dönüşmelerini sağlamıştır (Çöndü, 1999).

1992 yılından günümüze kadar KHK (Kanun Hükmünde Kararname) ile Rektörlüklere bağlı birçok Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu açılmaya başlanmıştır (Muratlı, 2001). Hemen hemen bütün üniversitelerde Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulları çok hızlı bir şekilde açılmıştır. Bu yüksek okulların bünyesinde beden eğitimi ve spor öğretmeni yetiştirildiği gibi, antrenör, spor yöneticisi vb. elemanlarda spor camiasına kazandırılmaktadır. Ayrıca Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalları vasıtasıyla da doktora ve yüksek lisans programları da yürütülmektedir. Bu programlar sayesinde beden eğitimi mezunlarına spor bilimleri alanında yüksek lisans ve doktora yapma imkanı sunulmaktadır.

3.3.2. Beden Eğitimi Öğretmeninin Önemi

Beden eğitimi öğretmenin okulda ders içi ve ders dışı ile ilgili birçok görev ve sorumlulukları vardır. Bu görev ve sorumluluklarının başında, beden eğitimi derslerinin

yürütülmesi gelmektedir. Beden eğitimi derslerinin öğrencilerin zihinsel, fiziksel ve psiko-sosyal gelişimleri açısından ne kadar önemli bir ders olduğu bilinmektedir. Bu nedenle beden eğitimi dersleri ortaokul birinci sınıftan, ortaöğretim birinci sınıfa kadar zorunlu olarak haftalık ders çizelgelerinde yer almaktadır. Ancak öğrencilerin gelişimleri açısından beden eğitimi derslerinin sadece haftalık ders çizelgelerinde yer alması yeterli değildir; aynı zamanda beden eğitimi derslerinin, beden eğitimi öğretmenleri tarafından yürütülmesi de gerekir. Çünkü beden eğitimi öğretmenleri bu dersi amaçlarına uygun nitelikli ve verimli bir şekilde yürütebilmek için en az lisans düzeyinde bu alana ilişkin eğitim alan kişilerdir. Bu nedenle beden eğitimi derslerinin genel ve özel amaçlarına tam olarak ulaşılabilmesi için bu dersin beden eğitimi öğretmenleri tarafından yürütülmesi büyük önem taşımaktadır.

Beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi derslerini yürütmesinin yanında, ders dışı etkinliklerin yürütülmesinde de çeşitli görev ve sorumlulukları vardır. Bu ders dışı etkinliklerinin yürütülmesinde beden eğitimi öğretmenleri istekli ve ilgililerdir (Pehlivan ve Selçuk, 2005). Ders dışı çalışmalarında istekli ve ilgili olan beden eğitimi öğretmenleri, yaptıkları etkinlikler ile gençliğin eğitimine, toplumun spordan beklentilerine, okulun çeşitli beklentilerine ve ülke sporunun gelişmesine olumlu katkılarda bulunmaktadırlar (Pehlivan, 1992).

Bunların yanında beden eğitimi öğretmenleri öğrencileri spora yönlendiren kişilerin başında da gelmektedir. Öyle ki, beden eğitimi öğretmenleri okulda öğrenciler ile sürekli olarak etkileşim halinde bulunarak, programları uygulayarak, araç ve gereçleri kullanarak ve ölçme değerlendirme yaparak öğrencileri spora yönlendirirler (Sunay, 1998). Beden eğitimi öğretmenleri öğrencileri spora yönlendirmede önemli etkilere sahiptirler. Örneğin, yapılan bir araştırmada öğrencileri atletizme yönlendiren kişilerin başında beden eğitimi öğretmenlerinin geldiği sonucu bulunmuştur (Şimşek ve Gökdemir, 2006). Bu nedenle sporun gençler tarafından öncelikle aktif olarak yapılmasını sağlayan, sporda uluslar arası başarıya ulaşılmasını sağlayan ve sporcu bir toplum yaratılabilmesine katkı sağlayan kişilerin başında beden eğitim öğretmenleri gelmektedir (Yetim ve Göktaş, 2000). Yani beden eğitimi öğretmenleri öğrencileri spora yönlendirmede önemli etkilere sahiptirler.

Beden eğitimi öğretmenlerinin okullardaki önemi bu kadarla sınırlı değildir. Ayrıca okullarda önemli gün ve haftaların kutlanmasında, tören alanının düzen ve tertibi beden eğitimi öğretmenleri tarafından sağlanmaktadır. Bu tören ve kutlamaların sağlıklı ve

düzenli bir şekilde yapılabilmesi için beden eğitimi öğretmenleri önemli görevler yerine getirmektedir.

3.3.3. Beden Eğitimi Öğretmeninin Nitelikleri

Nitelik “meslek mensuplarının meslekle ilgili görevi başarıyla yapabilme gücü, bilgi ve becerisidir” (Sönmez, 2000). Bir başka ifade ile nitelik, bir meslek adamının o meslekle ilgili iş ve görevleri yapabilme gücü ya da yeteneği ile bu gücü sağlayan özel bilgi ve becerilerle ilgili bir kavramdır (Hacıoğlu ve Alkan, 1997).

Bu bağlamda öğretmenlik mesleğini icra eden öğretmenlerin de belirli niteliklere sahip olması gerekmektedir. Bu nitelikler yalnızca öğretmenin mesleğe hazırlık aşamasında aldığı eğitimle sınırlı değildir (Yetim ve Göktaş, 2004). Aynı zamanda bazı kişisel ve mesleki özelliklere de sahip olması gerekir (Çelikten ve ark., 2005). MEB tüm öğretmenlerde bulunması gereken öğretmenlik meslek niteliklerini 6 ana başlığa ayırmış ve bu ana başlıklara ilişkin 31 alt yeterlilik ve 233 performans göstergesi belirlemiştir (MEB, 2006). Bu 6 ana başlık şöyledir: 1. Kişisel ve mesleki değerler- Meslek gelişimi; 2. Öğrenciyi tanıma; 3. Öğrenme ve öğretme süreci; 4. Öğrenmeyi, gelişimi izleme ve değerlendirme; 5. Okul- aile ve toplum ilişkileri; 6. Program ve içerik bilgisi.

Beden eğitimi öğretmenin bütün öğretmenlerde bulunması gereken bu ortak mesleki niteliklere sahip olmasının yanında kendi branşına özgü mesleki niteliklere de sahip olması gerekmektedir (Güllü, 2004). Bucher’a (1983),göre bir beden eğitimi öğretmenininde bulunması gereken nitelikler: beden eğitimi öğretmenliği diplomasına sahip olma; alan bilgisine yeterli düzeyde sahip olma; konuşma ve yazma beceriler açısından ana diline yeterli düzeyde sahip olma; fiziksel, zihinsel ve duygusal yönden sağlıklı olma; kişilik olarak öğretmenliğe uygun olma; öğretmenlik mesleğini benimseme ve sevmeye; yeterli düzeyde motor yeteneğe sahip olma; işbirliği yapma becerisine sahip olma ve espri yeteneğine sahip olma olarak sıralanmıştır.

Demirhan ve arkadaşları’na (1998) göre beden eğitimi öğretmenin nitelikleri ise şunlardır (Demirhan, 2001);

Mesleki bilgi ve becerilerde yeterli olma,

Kendini kontrol etme,

Ders işlerken sportmen olma,

İyi bir görüntüye sahip olma,

Öğrencileri her konuda anlama,
İnsan ilişkilerinde iyi olma,
Eleştiriye açık olma,
Sabırlı olma,
Espri anlayışına sahip olma,
Kendine güveni olma,
İyi görgü ve alışkanlığa sahip olma,
Spor yapmaya istek uyandırma,
Dersi ilginç hale getirme,
Ders işlenirken bütün öğrencilerle ilgilenme,
Öğrenci görüşlerine açık olma,
Özgür düşünce geliştirmesi ve bunu teşvik etme,
Geniş bakış açısına sahip olma,
Öğrencilere objektif davranma,
İyi bir disiplin anlayışına sahip olma,
Doğaçlama yeteneğine sahip olma,
Ders işlenirken öğrenci ilgi ve isteklerine de yer verme,
Becerileri iyi yapanları ödüllendirme,
Öğrenci düzeyine uygun ders işleme,
Öğrencilerin derse yeterince katılmalarını sağlama.

Tamer ve Pulur (2001), beden eğitimi öğretmenlerinde bulunması gereken genel niteliklerinin yanında beden eğitim öğretmeninde aşağıda sayılan kişisel özelliklerin de bulunması gerektiğini belirtmişlerdir.

İletişim kurma becerisi olmalı (öğrencileri, aileleri, çevre ve toplumu anlayabilme ve onlar ile anlaşabilme becerisi),

Disiplinli olmalı (kararlı, fakat adil bir şekilde disiplin sağlama becerisi),

Motive edebilme becerisi olmalı (öğrencileri kapasitelerinin üst sınırında çalışmaya ya da yapabileceklerinin en iyisini yapmaya teşvik etme, onları her an hazır tutabilme becerisi),

Karakterli olmalı (öğrencilerin öğretmenlerine özenmesi nedeniyle, onlara olumlu davranış, iyi huy ve düzgün ahlaki tutumları göstermesi),

Sevgi dolu olmalı (öğretmen, öğrencileri sevmeli, sevgisini göstermeli, onlar ile ilgilenmeli ve ihtiyaçlarına sevgi ile yaklaşmalı),

İstekli olmalı (öğretmen, öğretmekten zevk almalı, idealist olmalı ve kendisini mesleğine adanmış olmalı),

Kişilik sahibi olmalı (öğretmen, öğrencilere arkadaşça ve sıcak bir ilgi ile yaklaşan bir kişiliğe sahip olmalı),

Görünüşüne dikkat etmeli (öğretmen; temiz, zevkli, gösterişli ve iyi giyimli olmalı).

3.3.4. Beden Eğitimi Öğretmeninin Görevleri

Her şeyden önce bir öğretmen olarak beden eğitimi öğretmenin diğer öğretmenler gibi okulda nöbet tutma, bir sınıfın rehber öğretmeni olma, öğrenci kişisel gelişim ve ruhsal dosyalarını doldurma, veli görüşme günleri düzenleme vs. görev ve sorumlulukları vardır. Bunların dışında beden eğitimi öğretmenlerinin kendi branşına özgü çeşitli görev ve sorumlulukları da vardır.

Bu görev ve sorumlulukları Milli Eğitim Bakanlığı “Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Ders İçi ve Ders Dışı Çalışmalar Rehberi” adlı yayınladığı kitapta beden eğitimi öğretmenin görev ve sorumluluklarını altı temel başlıkta toplamıştır (MEB, 2000):

- Beden Eğitimi Dersiyle İlgili Hususlar,
- Spor Kolu Çalışmaları,
- İzcilik Faaliyetleri,
- Halk Oyunları Faaliyetleri,
- Okul Dışıyla İlgili Diğer Hususlar,
- Beden Eğitimi Dersinde Ders Alanı Olarak Kullanılan Yerlerin Bakımı.

Beden eğitimi öğretmeni yukarıda sayılan görev ve sorumluluklarını eksiksiz yerine getirmek zorundadır. Ancak beden eğitimi öğretmenlerinin görev ve sorumlulukları bulunduğu eğitim kuruluşlarının farklılıklarına, özel ortamlarına, içinde bulunduğu yörenin, bölgenin doğal özelliklerine, sosyal gelişmişliklerine göre de değişmektedir (Özyiğit, 1991).

3.4. Benlik Kavramı ve Benlik Saygısı

3.4.1. Benlik Kavramı

İlgili literatür incelendiğinde benlik (self) ile ilgili birçok terim karşımıza çıkmaktadır. Bunlardan bazıları Markus (1983)’un tanımını yaptığı benlik şeması, Epstein

(1973)'in benlik teorisi, Damon ve Hart (1982)'in kendini anlamadır. Ayrıca ilk olarak James'in kullandığı benlik kavramı, benlik kavramı yerine de sıkça kullanılan benlik saygısı, benliğin farkındalığı, benlik imgesi, benlik kontrolü, kendini kabullenme, kendini gerçekleştirme, kendini açmada benlikle ilgili literatürde karşımıza çıkan ifadelerden sadece bir kısmını oluşturmaktadır (Oppenheimer ve Oosterwegel, 1993).

Bilgin (2001)'e göre birey yalnızca düşünen, bilen bir varlık değil, aynı zamanda duyan, isteyen ve yapan bir bütün olarak ele alınmaktadır. İnsancıl psikolojiden kaynaklanan bu yaklaşım, insanın kendi çabası ile kendini yetkinleştirme gücüne sahip olduğunu ve insan davranışını temellendiren güdünün kendini gerçekleştirme güdüsü, davranışı etkileyen, denetleyen ana ögenin ise bireyin benlik kavramı olduğunu savunur (Akt: Abbasoğlu, 2011).

Benlik yaşantımızın en önemli yönlerinden biridir. Kişiliğin temelinde bulunan ve birey için çok önemli olan algı, duygu, düşüncelerin bütünü olarak tanımlanır. Kişinin kendini nasıl gördüğü, kendine nasıl değer biçtiğini anlatır (Ünüvar, 2006). Kişiliği etkileyen en önemli faktör benliktir. Benlik, kendi kişiliğimize ilişkin kanılarımız ve kendi görüş tarzımızdan oluşur. Bu bakımdan benlik, kişiliğin özel yanı olarak da tanımlanabilir. Benlik böylece bireyin özellikleri, yetenekleri, değer yargıları, emel ve ideallerine ilişkin kanılarının dinamik bir örtünüşüdür. Benlik bilinçli olmaktır. Benlik ruhsal ve bedensel bir kavramdır. Benlik kavramı, bireyin kendi kimliğinin farkında olmasıdır (İkizler ve Karagözoğlu, 1997).

Shavelson ve Bolus (1982), benlik kavramını “kişinin çevresiyle etkileşimi sonucu oluşan, pekiştireçlerle kuvvetlenen, kişi için önemli sayılan kişilerden etkilenen ve sonuç olarak kişinin davranışlarını etkileyen algılar” olarak tanımlamaktadırlar. Benlik kavramı, kişinin önemli olarak kabul ettiği insanlar tarafından aldığı onaylar ya da retler sonucu, kendinin kim olduğu, nasıl düşündüğü ve kendiyile ilgili hissettikleriyle ilgili geliştirdiği bilinçli duyumlardır.

Mead (1972)'e göre benlik, sosyal bir yapıdır ve sosyal ilişkilerde ortaya çıkar. Birey, kendisiyle ilgili bilgiyi sadece başkalarından elde edebilir.

Monge (1977)'a göre benlik kavramı “kişinin kendiyile ilgili oluşturduğu zihinsel resim, kişinin kendi zihinsel ve fiziksel yeterlikleriyle ilgili oluşturduğu tutumlar kümesidir”.

Rogers'a göre birey kendisinin merkez olduğu, deneyimlerle dolu, değişen bir dünyada yaşamaktadır. Yaşandığı ve algılandığı için organizma bu alana tepki göstermektedir. Birey için bu algılanan alan gerçekliktir. Organizma bu olağanüstü alana karşı organize edilmiş bir bütün olarak tepki gösterir. Bireyin tek bir eğilimi ve çabası vardır; kendini gerçekleştirmek, gerçekleştirmeyi sürdürmek ve çoğaltmaktır. Davranışlar ihtiyaçları karşılamak için amaca yönelik tutumlardır (Karahana ve Sardoğan, 1994)

Benlik kavramı bir seferde gelişmez. Benlik kavramı ergenlikte ve ilk yetişkinlikte son derece önemli olan dinamik ve yaşam boyu süren bir süreç içinde gelişir. Diğer insanlarla etkileşimden ya da bireyin kendi duyguları, düşünceleri ve iç diyalogundan çıkar. Disiplin ve sevgi aracılığıyla ana-babadan, uygun davranışı gösterme baskısıyla yaşıtlardan, başarı ya da başarısızlıkla okul yaşantılarından ve bir yığın başka olaydan etkilenir. Buna karşılık ruh ve beden sağlığını, başkalarıyla ilişkileri, akademik başarıları ve meslek seçimini etkileyebilir. Eğer her şey yolunda giderse çeşitli parçalar birbirleriyle harmanlanır ve kapsayıcı bir benlik kavramı oluşur. Aksi takdirde, sonuç uyumsuzluk ve benlik kavramını uyuşturucu ya da tedaviyle değiştirme girişimleri olabilir (Gander ve Gardiner, 2004)

Benlik kavramını ilk olarak sistemli şekilde açıklayan W. James, ben ve bilen ben olmak üzere benliği ikiye ayırmıştır. Ben; maddesel benlik, sosyal benlik ve ruhsal benlik olmak üzere 3 kategoriden oluşur. Bu kategoriler, bireyin kendine değer vermesini sağlamakla birlikte kendisiyle ilgili hoşnutluk veya hoşnutsuzlukların oluşmasına da neden olur. Maddesel benlik, kişinin kendisine ait olan her şeyi, vücudunu, giysilerini, ailesini, maddi gelirini içermektedir. Ruhsal benlik ise öznedir ve kişinin kendini değerlendirmesini ve algılamasını belirtmektedir. James'in ruhsal benlik kategorisi içerisine; yeteneklerin, ilgilerin, tutumların kişisel olarak değerlendiriliş biçimi girmektedir. Sosyal benlik ise, başka insanlar karşısındaki benliğe atıfta bulunmaktadır. James'e göre herkesin aile benliği, dernek benliği vb. pek çok benliği vardır. Herkes bu roller içinde oldukça tutarlı davranmasına karşın, farklı benliklerin davranışlarına yansımada pek çok farklılık olabilmektedir (Araz, 2005).

Rogers'a göre benlik kavramı, daha çok başkalarının birey hakkındaki duygu ve düşüncelerinden oluşmaktadır. Birey kendini değerlendirirken çevreden edindiği bilgileri kullanmaktadır. Buna göre Rogers, olumlu saygı ve olumlu benlik saygısı olmak üzere iki ihtiyaca önem verir. Olumlu saygı, kişinin diğer insanlar tarafından kabul ve saygı

görmesi, sevilmesi, beğenilmesi gibi olumlu yaşantıları yansıtır. Olumlu benlik saygısı ise başkalarının tutumundan bağımsız kendi benliğine karşı bireyin oluşturduğu tutumdur. Kişinin kendi görüşüne göre özelliklerinin, yeteneklerinin, duygularının, düşüncelerinin, inançlarının dinamik görüntüsüdür. Doğuştan başlayarak yavaş yavaş biçimlenir. Geçirilen deneyime ve yaşantılara bağlı olarak değişimler olabilir (Erden ve Akman, 1997).

Ünüvar (2006)'a göre benlik kavramı, bireyin etrafındaki tüm insanlarla olan iletişimi ve kişiliği hakkındaki algısını oluşturan fikir ve inanışların tümüdür. Bu, kişinin karakter özelliklerini, yeteneklerini, diğer insanlarla ve çevresiyle ilişkisi, olaylarla nesnelere arasındaki bağlantıyı, amaç ve ideallerinin algılanmasını içermektedir (Akt:Abbasoğlu, 2011).

Allport (1955), benliğin tam olarak sınırlandırılarak parçalar halinde gözlenemeyeceğini, ancak kişiliğin merkezinde, "proprium"(benlik-duygusu) terimi ile ifade ettiği bir merkezi işlemci olduğundan bahsetmektedir. Bu merkezi işlemci insan eylemini yönlendirmektedir. "Proprium" doğuştan gelmeyip zamanla öğrenilmekte ve gelişmektedir. "Proprium"un bir yönü de benlik saygısıdır ve yaşamın sürdürülmesi için doyumu sağlanmalıdır. Ayrıca benlik algısı ve ideal benlik algısı kavramları da benliğin öğelerindedir (Cremeans, 1988).

3.4.2. Benlik Saygısı

Benlik saygısı motivasyonel gücün kaynağı olarak tanımlanır. Bireyin kendini değerlendirme ve ya kendini olumlu değerlendirme gereksinimi üzerine odaklanmıştır. Benlik saygısının gelişmesi için, sosyal karşılaştırmalar ve yansıtılmış değerlendirmelerin kaynak olduğu belirtilmektedir. Kişiler kendi değerlerinin farkına varabilmek için kendilerini yaşlılarıyla karşılaştırırlar. Yapılan çalışmalar bu tür karşılaştırmaların altı, yedi yaşlarında başlayan gelişimsel bir olay olduğunu ve ergenlik dönemi boyunca yoğunlaştığını göstermektedir (Sevinç, 2003).

Brown (1991); yüksek benlik saygısına sahip insanların mutlu, sağlıklı, üretken, başarılı olmak için eğilim gösterdiklerini, güçlükleri yenmek için daha uzun süre çaba harcadıklarını, düşük benlik saygısına sahip bireylerin ise, başarısızlığı beklediklerini söylemiştir. Sinirli olduklarını, daha az gayret gösterdiklerini, başarısız olduklarında kendilerine "yeteneksiz" gibi suçlamalarda bulunabileceklerini ve yaşamdaki önemli şeyleri göz ardı edebileceklerini belirtmektedir (Sevinç, 2003).

Benlik saygısı ruh sağlığı ile çeşitli biçimlerde ilişkili bir kavramdır. Benlik saygısının kekeni çocuklukta başlamakta, fakat ergenlik döneminde örgütlenip, bireyin yaşamını etkileyen kalıcı bir faktör olmaktadır (z, 2004).

Benlik saygısı, kişinin kendisini olduğundan aşağı ya da üstün görmeden kendinden memnun olması ve kendini değerli, olumlu, beğerilmeye ve sevilmeye değer görmesidir. Benlik saygısının duygusal, zihinsel, toplumsal ve dolaylı olarak da bedensel öğeleri vardır. Kendini değerli hissetme, yeteneklerini, bilgi ve becerilerini ortaya koyabilme, başarılı olma, toplum içinde beğerilir olma, kabul görme, sevilme, kendi bedensel özelliklerini kabul ve benimseme, benlik saygısının oluşması ve gelişmesinde önde gelen etkenlerdir (İzgi ve Akyüz, 2001).

3.4.2.1. Benlik Saygısı Ve Spor

Bedensel etkinlik ve fiziksel sağlık ilişkisini inceleyen çalışmaların sayıları karşılaştırıldığında psiko-sosyal sağlığa yönelik etki üzerindeki çalışmaların çok sınırlı olduğu fark edilecektir. Spor faaliyetlerinin ruhsal sağlığa etkisiyle ilgili çalışmalar genellikle dört boyut üzerinde yoğunlaşmıştır, bunlar duygu-durum, korku, depresyon ve benlik tasavvurudur. Konuyla ilgili deneysel çalışmaların sonuçlarını derleyen Knoll, bedensel egzersize bağlı olarak duygu-durum ve benlik algısında olumluya doğru bir artışın, korku ve depresyonda ise bir azalmanın yaşandığını belirtmiştir (Blascovich ve Tomaka, 1991).

Egzersiz yapmanın beden imgesi memnuniyeti ve benlik saygısına etkisini ortaya koymak adına yapılan araştırmalar çerçevesinde araştırmacılar; benlik saygısı, vücut imgesi memnuniyeti ve egzersiz arasında dolaylı yoldan bir ilişki olabileceğini söylemişlerdir. Fakat bunu desteklemeyen araştırmalar da vardır (Aine ve Lester, 1995).

Doğan ve ark. (1994), niversite ğrencilerinin aktif sosyal etkinliklere katılma oranları ve benlik saygısı düzeylerini belirledikleri araştırmalarında, spor yapan ve yapmayan öğrencilerin beden imgeleri arasında fark olup olmadığı konusunda spor yapan öğrencilerde beden imgesi değerlendirmesinin daha olumlu olduğu sonucuna varmıştır. Sosyal etkinliklere katılma derecesi ise yüksek sosyo-ekonomik düzeydekiler ve benlik saygısı yüksek olanlarda daha yüksek bulunmuştur.

3.4.2.2. Benlik Saygısının Gelişimi

Ergenlik çağı, benlik kavramının en önemli bölümüdür. Ergenlik çağı, çocukluktan erişkinliğe bir geçiş dönemi olarak tanımlanabilir. Ergenlik ve gençlik terimlerini eş anlamlı olarak kullanır ve ergenliğin sonunu getiren şeyin genç bireyin bir işe katılımı olduğunu düşünür. Konuya bu yönden yaklaştığımızda üniversite öğrencilerinin henüz ergenliklerini tamamlamamış olduklarını söyleyebiliriz (Dereboy ve ark., 1994; Aştı ve Bilgin, 1997).

Gençler, çocukluğunda dışa dönük olan antenlerini kendi içine çevirmeye başlar. Duygularını ve becerilerini inceler, nasıl bir kişi olduğu ve ne olmak istediği konusunda kafa yormaya başlar. Bu dönemde benlik kavramı sürekli iniş, çıkış ve dalgalanma gösterir; çünkü genç kendisine yakışacak bir kimlik aramaktadır (Yörükoğlu, 1989).

Ergenlik çağı boyunca sürüp giden kendini sınıma ve değerlendirme sürecinde öz beğeniyle öz eleştirinin iki karşıt kutbu oluşturdukları düşünülebilir. Bireyin öz kavramının ne denli olumlu, benlik saygısının ne denli yüksek olacağını belirleyen de kişisel özellikleridir (Dereboy ve ark., 1994; Aştı ve Bilgin, 1997).

Benlik kavramının, benlik imgesinin beğenilip benimsenmesi benlik saygısını oluşturur. Benlik saygısı, benlik kavramının toplumsal kimlik, kişisel kimlik ve beden imajı gibi bileşenlerinden birisidir ve bireyin kendisini nasıl hissettiğini ifade eden bir kavramdır (Aştı ve Bilgin, 1997).

Benlik saygısı benliğin duygusal yanı olup, kişinin kendini değerlendirmesi sonunda ulaştığı benlik kavramını onaylamasından doğan beğeni durumudur. Kişinin kendini beğenmesi, kendi benliğine saygı duyması için üstün nitelikli olması gerekmez. En geniş anlamıyla benlik saygısı, kişinin kendini gururlu, değerli, gayretli, etkin ve başarılı hissetmesidir (Özkan, 1994).

Harter, benlik saygısını, kişinin kendisini bir bütün olarak sevmesi, kabul etmesi ve saygı duyması olarak tanımlamıştır. Benlik saygısı diğer kişilerin yaptıkları yorumlardan bizim çıkardığımız sonuçlarla kazanılır (Güngör, 1989).

Sarpkaya bireyin, benlik saygısını azaltan zayıflıkları ve yetersizlikleri üzerinde durmuştur. Benlik saygısı, aşağılık duygusundan üstünlük duygusuna geçişi temsil eder. Benlik saygısının gelişiminde üç önemli istenmeyen durum söz konusudur. Bunlardan biri

organ eksikliği, diğeri böyle bir yetersizliği olan bireyin o andaki arkadaşları ve ailesi tarafından yüreklendirilip desteklenmemesi ve kabul edilmemesidir. Yetersizlikleri ile kabul edilmiş, desteklenmiş bir çocuk, durumunu ödünleyebilir. Ancak, kendi değerleri konusunda gerçekçi olmayan bir duyguya da kapılabilir. Ben merkezli ve çevresinden hep almaya eğilimli, olgunlaşmaya ve toplumsal ilişkilere hazırlıksız ve isteksiz hale gelebilir. Bu durum, benlik saygısı bakımından üçüncü bir güçlük kaynağı olarak ortaya çıkabilir. Ayrıca çocuğun ailedeki doğum sırasının da benlik saygısı üzerinde etkili olduğunu belirten Sarpkaya nevroitik kişilerin, karşısındaki insanların düşük benlik saygısı ile değer kazanmayı denediklerini de öne sürmüştür (Sarpkaya ve ark., 2005).

3.4.2.3. Benlik Saygısını Etkileyen Faktörler

- Kültür,
- Toplum değerleri,
- Eğitim (aile, birey, anne, babanın öğrenim düzeyi),
- Ekonomi,
- Aile tipi (çekirdek, geniş, aşiret),
- Ailenin baba erkil ya da ana erkil olması,
- Yaş,
- Cinsiyet,
- Beden imgesi,
- Denetim odağı,
- Eşler arasındaki uyum,
- İletişim ve ilişki yöntemi,
- Bireyin tek çocuk olması ya da fazla kardeş sahibi olması,
- İlk çocuk olması,
- Çevre (arkadaş, komşu, iş, öğretmen),
- Bireyin psikolojik durumu, ruhsal rahatsızlıklar,
- Yaşamında iz bırakan olaylar,
- Alışkanlıklar (sigara, alkol vs.),
- İş,
- Kronik ya da fiziksel rahatsızlıklar, kayıplar,
- Babanın ya da annenin mesleği,
- Serbest zaman etkinlikleri,

- Anne baba ile ilgili durumlar,
- Başarı-başarısızlık,
- Diğerlerinin verdiği önem,
- Olumlu destek,
- Çalışmadaki sorumluluk ya da eksiklik,
- Diğerleriyle karşılaştırma,
- Kişisel ve çalışmayla ilgili deneyimler,
- Amaçların belirlenmesi,
- Geri besleme (Feed back) mekanizması,
- Kendi kendini değerlendirme,
- Akademik başarı (Öz, 2004).

3.4.2.4. Benlik Saygısını Yükseltmek İçin Öneriler

1. Gerçekçi hedefler oluşturun, kazanacağınız konusunda kendinize güvenin,
2. Fiziksel, ruhsal ve duygusal olarak olumlu yönlerinizi değerlendirin,
3. Kendinizi başkalarının standartlarıyla kıyaslamayın,
4. Kendi başarılarınıza odaklanın,küçük ya da büyük yaptıklarınız için kendinizi ödüllendirin,
5. Sağlığınıza ve kendinize iyi bakın,
6. Başarıyı hayal edin ve kendinize gerçekçi hedefler koyun,
7. Kendinizin eşsiz olduğunu ve dünyada önemli bir yeriniz olduğunu hatırlayın,
8. Mükemmel olamayacağınıza ve her şeye sahip olamayacağınıza kendinizi inandırın,
9. Geçmiş hayal kırıklıklarına ya da başarısızlıklarınıza gülebilmeyi öğrenin,
10. Düzenli egzersiz, yürüyüş ve spor yapın,
11. Sağlıklı gıdalar tüketin,
12. Sigara ve alkol kullanmayın,
13. Giyiminize ve görünüşünüze dikkat edin (Öz, 2004).

3.5. Tutum Kavramı

Tutumla ilgili olarak literatürde, belirli psikolojik objelere ilişkin düşünce, duygu ve davranışları düzenli bir şekilde oluşturan “hazır olma” durumu, biliş, duygu ve davranış eğiliminin bütünleşmesi vurgusu yapılmaktadır (Güllü ve Güçlü, 2009; Hünük, 2006; Kağıtçıbaşı, 2005).

Başer'e (1996), tutumları; bireyin belli kişi, nesne ve olaylara karşı, sürekli olarak aynı şekilde tepki göstermesine neden olan öğrenilmiş eğilimler olarak tanımlar. Tutumlar, bireyin belli olaylara karşı belli tepkiler göstermesini sağlar. Tutumlar, öğrenilmiş eğilimler oldukları için, yaşam boyunca kazanılan yeni bilgi ve deneyimlerine göre değişiklik gösterirler. Kişilerin davranışlarını şekillendiren tutumlar, en olumsuzdan en olumsuza kadar çeşitli derecelerde olabilir. Olumsuz tutumlar; nesne ya da fikir konusunda olumsuz inanca sahip olma, onu reddetme veya sevmeme, ona karşı hareketlerde bulunma demektir. Olumlu inanca sahip olma, onu benimseme ve sevmeye ise olumlu tutum göstergesidir (Şişko ve Demirhan, 2002).

İnceoğlu (2010), tutum "bireyin kendine ya da çevresindeki herhangi bir nesne, toplumsal konu, ya da olaya karşı deneyim, bilgi, duygu ve güdülerine (motivation) dayanarak örgütlediği zihinsel, duygusal ve davranışsal bir tepki ön eğilimidir."

Tutumlar ve onların oluşması, değişmesi, ölçülmesi genelde psikolojinin, özelde sosyal psikolojinin önemli konularından birini oluşturmaktadır (Erkuş, 2003). Spor ve tutumla ilgili araştırmalarda ise olumlu tutumlarla ilgili kazanımlar; sporcuların, cesaret, özgüven, sorumluluk alma, kararlılık, başarıma arzusu, yaratıcılık ve iletişim yeteneği gibi duygu ve davranışlar olarak gösterilmektedir (Çetin, 2007; Demirci, 2006; Koca ve Demirhan, 2004; Hünük, 2006; Tatal, 2011).

Allport (1935), tutum "bireyin bütün nesnelere karşı göstereceği tepkiler ve durumlar üzerinde yönlendirici veya etkin bir güç oluşturan ve denem bilgilerde organize olan, ussal ve sinirsel bir davranışta bulunmaya hazır olma halidir."

Krech ve Crutchfield (1965) tutumu, "bireyin yaşamındaki bir olaya karşı güdusel, duygusal, algısal ve zihinsel süreçlerinin kalıcı ve sürekli bir örgütlenmesi" olarak tanımlamıştır.

Tutum tanımlarında dikkati çeken nokta, her bilim adamının bu kavramı kendi çalışma alanı açısından tanımlamaya çalışmasıdır. Bu durum tutum kavramı hakkında çok sayıda tanımın ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Ancak tanımlardan hareket ederek tutum kavramının genel anlamda bireyin, herhangi bir durum, olay veya nesneyle ilgili olarak sahip olduğu tepki eğilimini ifade ettiği söylenebilir. Her tutumun bir konusu vardır. Bir olay, bir durum, bir birey, bir nesne, bir topluluk, kültür vb. tutumun konusu olabilir. Ayrıca gelenek ve görenekler, çeşitli davranış biçimleri ve günlük hayatta karşılaşılan

hemen her Şey tutumun konusu olabilmektedir. Buna karşın herkesin her konuda bir tutumunun olması beklenemez. Herhangi bir konuda tutum sahibi olmak iÇin o konuda bir yaşam deneyiminin olması gerekmektedir (Temizkan, 2008).

Tutumların özelliklerinden biri de her tutumun bir yönünün olmasıdır. Birey herhangi bir konuya karşı olumlu ya da olumsuz bir eğilime sahiptir. Tutum olumlu ise nesne, olay ya da kiŐiye karşı olumlu duygular, değerlendirmeler ve eğilimler; tutum olumsuz ise olumsuz duygular, değerlendirmeler ve eğilimler söz konusudur. Tutumun yönü olumlu olduğu zamanlarda birey tutumun konusuna yaklaŐır, olumsuz olduğu durumlarda da tutumun konusundan uzaklaŐır ( nceoğlu, 2004).

4. ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

Bu bölümde araştırmanın yöntemi, araştırma grubu, veri toplama araçları, veri toplama araçlarının saha uygulama süreci ve verilerin analizi ile ilgili açıklamalar yer almaktadır.

4.1. Araştırmanın Modeli

Araştırmada; mevcut durumu ortaya çıkarmayı amaçlayan, betimsel ve taramaya yönelik bir yöntem kullanılmıştır. Okul tabanlı olarak planlanan bu çalışma, teorik ve uygulama olmak üzere iki aşamadan oluşmuş; ilk aşamada konuyla ilgili literatür taranmış, daha önce yapılmış olan araştırma sonuçları incelenmiş ve elde edilen bilgiler incelenerek değişkenler açısından tezin konusuyla ilgili detaylı bir teorik çerçeve hazırlanmıştır. İkinci aşama da ise, veri toplama araçlarının çalışma grubu üzerinde uygulaması yapılmıştır.

4.2. Evren Örneklem

Araştırmada belirlenen amaçlara ulaşmak için Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi ve Gaziantep Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümünde okuyan öğretmen adayları evren olarak belirlenmiştir. Her iki bölümde toplam 336 öğrenci öğrenim görmektedir Her iki bölümde öğrenim gören toplam 296 öğrenciye ölçekler uygulanmıştır. Eksik ve yanlış doldurulan ölçekler tasnif edildikten sonra toplam 292 ölçek değerlendirmeye alınmıştır.

Bu araştırmada % 95 güvenilirlik ve ± 5 sapma miktarı kabul edilerek örneklem büyüklüğü hesaplanmıştır. Örneklem girecek öğretmen adayı sayısının (örneklem büyüklüğünün) belirlenmesinde aşağıdaki formül kullanılmıştır (Erkuş, 2005).

$$n = N t^2 pq / d^2 (N-1) + t^2 pq$$

n : Örneklem alınması gereken birey sayısı.

N: Hedef kitledeki birey sayısı.

t : Belirli bir güvenilirlik aralığında (% 95) “alfa” düzeyindeki değer (1,96).

p : İlgili özelliğin evrende görülme olasılığı (örneklem homojen olmadığı, çok farklı özellikler gösterdiği durumlarda $p=0.5$ olarak alınır).

q : İlgili özelliğin evrende görülmemesi olasılığı (1-p).

d : Ortalamaya göre tolere edilebilir sapma miktarı (0.05) (%5 örneklem hatası kabul edildiği için).

Yukarıda açıklanan yöntemle yapılan hesaplamalar sonucunda, örnekleme girmesi gereken öğretmen adayı sayısı en az 179 olmalıdır. Bu araştırmanın örneklemine giren öğretmen adayı sayısı 292'dir ve dolayısı ile bu örneklem grubunun evreni temsil edeceği düşünülmüştür. Araştırma grubunun yaş dağılımları 18 ile 31 arasında değişmektedir. Yaş ortalamaları ise Erkek=22.22±2.82, Kadın=20.74±1.89 şeklindedir.

Örneklem grubunun, araştırmada incelenen bazı demografik özellikleri tablo 4.1 de verilmiştir.

Tablo 4.1. Araştırma Grubunun Demografik Özellikleri

Değişkenler	Gruplar	n	%
Cinsiyet	Kadın	124	42,5
	Erkek	168	57,5
Sınıf	1.Sınıf	92	31,5
	2.Sınıf	62	21,2
	3.Sınıf	48	16,4
	4.Sınıf	90	30,8
Anne Öğrenim	Okul Bitirmemiş	86	29,5
	İlkokul	146	50,0
	Orta Okul	30	10,3
	Lise	26	8,9
	Üniversite	4	1,4
Baba Öğrenim	Okul Bitirmemiş	10	3,4
	İlkokul	132	45,2
	Ortaokul	54	18,5
	Lise	68	23,3
	Üniversite	28	9,6
Aylık Gelir	499 Tl ve Altı	66	22,6
	500-999 Tl	96	32,9
	1000-1499 Tl	68	23,3
	1500 Ve Üstü	62	21,2
Akademik Başarı Durumu	Düşük	28	9,6
	Orta	202	69,2
	Yüksek	62	21,2

4.3. Verilerin Toplanması

Araştırmada iki çeşit veri toplama aracı kullanılmıştır. Bunlardan birincisi “Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği”, diğeri ise “Coopersmith Benlik Saygısı Ölçeği” dir.

Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği; Erkuş (2000) tarafından öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları değerlendirmeye yönelik geliştirilen ‘Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği’ 22 maddeden oluşmaktadır. Ölçek maddeleri (5) “tamamen uygun” ve (1) “hiç uygun değil” biçiminde puanlanmaktadır. Ölçekte yer alan 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 17, 19 ve 22. maddeler ters olarak puanlanmaktadır. Ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı 0,99 olarak bulunmuştur. Ölçeğin öğretmen adayları ile aday olmayanları ayırt ettiği ve bu haliyle geçerli bir ölçek olduğu rapor edilmiştir.

Coopersmith Benlik Saygısı Ölçeği; Öğrencilerin, benlik saygısı puanını saptamada, Coopersmith (1986) tarafından geliştirilmiş olan, Turan ve Tufan (1987) tarafından Türkçe'ye uyarlanan ve geçerlik güvenirlik çalışması yapılan "Coopersmith Benlik Saygısı Ölçeği" kullanılmıştır. 25 maddeden oluşan bu ölçek, kişinin çeşitli alanlarda kendisi hakkındaki tutumunu değerlendirmede kullanılan bir ölçme aracıdır. Ölçeğin puanlanması; beklenen cevaplar 1, diğer cevaplar ise 0 puandır. Maddeler için beklenen puanlar; 1, 4, 5, 8, 9, 14, 19, 20 evet; 2, 3, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24 ve 25 hayır. Bireyin benlik saygısı puanı maksimum 25 olabilir. Ölçeğin Cronbach Alfa iç tutarlık katsayısı 0,65 olarak bulunmuştur.

Ölçeklerin Uygulama Süreci; Araştırmada kullanılan veri toplama aracının uygulaması, ilgili Üniversitelerin yükseköğretim müdürlüklerinden izinler alınarak, derslerin bitiminde gönüllülük esasına uygun olarak gerçekleştirilmiştir. Araştırma grubuna, araştırmanın amacı ile ilgili gerekli açıklamalar yapılarak veri toplama aracının doldurulması hakkında detaylı bilgiler verilmiştir. Ölçeklerin yaklaşık olarak 40 dakika içerisinde doldurulduğu gözlemlenmiştir.

4.4. Verilerin Çözümü

Araştırmada toplanan verilerin istatistiksel analizi SPSS paket programında yapılmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde istatistiksel yöntem olarak; frekans, yüzde dağılımları, aritmetik ortalama, standart sapma; parametrik olmayan testlerden ise Mann Whitney U ve Kruskal Wallis testleri kullanılmıştır. Verilerin parametrik testlerin ön şartlarını sağlayıp sağlamadığı Kolmogorov-Smirnov (verilerin normal dağılım durumu) testi ile incelenmiştir.

5. BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde beden eğitimi öğretmeni adaylarının, öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının ne düzeyde olduğu; bu tutumlar ile cinsiyet, sınıf, anne ve baba öğrenim durumu, gelir durumu ve algılanan akademik başarı durumu değişkenleri arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığına ve değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemeye yönelik elde edilen bulgulara yer verilmiştir.

Tablo 5.1. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum Puanları

	N	Ortalama	Ss.	Min.	Max.
Benlik saygısı	292	18,3151	4,23657	2,00	25,00
ÖMG	292	96,1507	12,60630	45,00	110,00

Tablo 5.1’de araştırma grubunun benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum ölçeğinden elde ettikleri toplam puanların ortalaması verilmektedir. Buna göre benlik saygısı ortalamaları $X=18.31\pm 18.31$, öğretmenlik mesleği tutum puanları $X=96.15\pm 12.60$ olarak tespit edilmiştir.

Tablo 5.2. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Cinsiyet Değişkeni Açısından Farklılıkları

	Cinsiyet	N	Sıra ortalaması	Sıra Toplamı	z	p
Benlik saygısı	Kadın	124	137,79	17086,00	-1.520	.128
	Erkek	168	152,93	25692,00		
	Toplam	292				
ÖMG	Kadın	124	156,87	19452,00	-1.805	.071
	Erkek	168	138,85	23326,00		
	Toplam	292				

Tablo 5.2’de araştırma grubunun benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutum ölçeklerinden elde ettikleri puanların cinsiyet değişkeni açısından Mann Whitney-U testi

sonuçları verilmektedir. Buna göre öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları cinsiyet değişkeni açısından farklılaşmamaktadır ($p>0.05$).

Tablo 5.3. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Sınıf Değişkeni Açısından Farklılıkları

	Sınıf	N	Sıra Ort.	Sd.	X^2	p
Benlik saygısı	1.sınıf	92	147,11	3	.231	.972
	2.sınıf	62	144,89			
	3.sınıf	48	142,42			
	4.sınıf	90	149,17			
	Toplam	292				
ÖMG	1.sınıf	92	171,04	3	19.079	.000
	2.sınıf	62	156,56			
	3.sınıf	48	111,88			
	4.sınıf	90	132,94			
	Toplam	292				

Tablo 5.3’de araştırma grubunun benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutum ölçeklerinden elde ettikleri puanların cinsiyet değişkeni açısından Kruskal Wallis testi sonuçları verilmektedir. Buna göre öğretmen adaylarının benlik saygısı puanlarında sınıf değişkeni açısından farklılığa rastlanmazken, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında farklılığa rastlanmıştır ($X^2_{(3)}=19.079$, $p=.000$, $p<0.001$). 1. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarının diğer sınıflardan daha yüksek puan aldıkları, 2. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarının 3. ve 4. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarından daha yüksek puan aldıkları, 4. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarının 3. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarından daha yüksek puan aldıkları tespit edilmiştir.

Tablo 5.4. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Baba Öğrenim Durumları Açısından Farklılıkları

	Baba öğrenim	N	Sıra Ort.	df	X^2	p
Benlik saygısı	Okul Bitirmemiş	10	132,90	4	3.963	.411
	İlkokul	132	148,27			
	Ortaokul	54	162,54			
	Lise	68	139,53			
	Üniversite	28	129,00			
	Toplam	292				
ÖMG	Okul Bitirmemiş	10	172,70	4	7.863	.097
	İlkokul	132	152,58			
	ortaokul	54	131,46			
	Lise	68	155,47			
	Üniversite	28	115,71			
	Toplam	292				

Tablo 5.4’de araştırma grubunun benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutum ölçeklerinden elde ettikleri puanların baba öğrenim durumları açısından Kruskal Wallis testi sonuçları verilmektedir. Buna göre öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında baba öğrenim durumları açısından farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 5.5. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Anne Öğrenim Durumları Açısından Farklılıkları

	Anne Öğrenim	N	Sıra Ort.	df	X ²	p
Benlik saygısı	Okul Bitirmemiş	90	147,61	3	3.176	.365
	İlkokul	146	145,86			
	Orta Okul	30	164,97			
	Lise	26	124,96			
	Toplam	292				
ÖMG	Okul Bitirmemiş	90	163,43	3	10.168	.017
	İlkokul	146	143,16			
	Orta Okul	30	147,97			
	Lise	26	104,96			
	Toplam	292				

Tablo 5.5’de araştırma grubunun benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutum ölçeklerinden elde ettikleri puanların anne öğrenim durumu açısından Kruskall Wallis testi sonuçları verilmektedir. Buna göre öğretmen adaylarının benlik saygısı puanlarında anne öğrenim durumları açısından farklılığa rastlanmazken, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında farklılığa rastlanmıştır ($X^2_{(3)}=10.168$, $p=.017$, $p<0.05$). Annesi okul bitirmemiş olan öğretmen adaylarının diğer gruplardan daha yüksek puan aldıkları, anne öğrenim durumu ortaokul olan öğretmen adaylarının, anne öğrenim durumu ilkokul ve lise olan öğretmen adaylarından daha yüksek puan aldıkları, anne öğrenim durumu ilkokul olan öğretmen adaylarının anne öğrenim durumu lise olan öğretmen adaylarından daha yüksek puan aldıkları tespit edilmiştir.

Tablo 5.6. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Aylık Gelir Düzeyleri Açısından Farklılıkları

	Aylık Gelir	N	Sıra Ort.	df	X ²	p
Benlik saygısı	499 tl ve altı	66	153,02	3	5.092	.165
	500-999 tl	96	154,04			
	1000-1499 tl	68	148,71			
	1500 tl ve üstü	62	125,47			
	Toplam	292				
ÖMG	499 tl ve altı	66	150,80	3	7.129	.068
	500-999 tl	96	156,29			
	1000-1499 tl	68	151,29			
	1500 tl ve üstü	62	121,50			
	Toplam	292				

Tablo 5.6’da araştırma grubunun benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutum ölçeklerinden elde ettikleri puanların aylık gelir düzeyleri açısından Kruskal Wallis testi sonuçları verilmektedir. Buna göre öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında aylık gelir düzeyleri açısından farklılığa rastlanmamıştır ($p>0.05$).

Tablo 5.7. Araştırma Grubunun Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleği Tutumlarının Akademik Başarı Düzeylerine İlişkin Görüşleri Açısından Farklılıkları

	Akademik Başarı Durumu	N	Sıra Ort.	Sd.	X ²	p
Benlik saygısı	Düşük	28	124,93	2	2.261	.323
	Orta	202	147,43			
	Yüksek	62	153,21			
	Toplam	292				
ÖMG	Düşük	28	117,14	2	6.850	.033
	Orta	202	144,55			
	Yüksek	62	166,11			
	Toplam	292				

Tablo 5.7’de araştırma grubunun benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutum ölçeklerinden elde ettikleri puanların akademik başarı durumu açısından Kruskal Wallis testi sonuçları verilmektedir. Buna göre öğretmen adaylarının benlik saygısı puanlarında akademik başarı durumu açısından farklılığa rastlanmazken, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında farklılığa rastlanmıştır ($X^2_{(2)}=6.850$, $p=.033$, $p<0.05$). Akademik başarı durumu yüksek olan öğretmen adaylarının diğer gruplardan daha yüksek puan aldıkları, akademik başarı durumu orta olanların düşük olanlardan daha yüksek puan aldıkları tespit edilmiştir.

Tablo 5.8. Bayan Öğretmen Adaylarının Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum Puanları Arasındaki İlişki

	Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum	
Benlik saygısı	r	,156
	p	,083
	N	124

Tablo 5.8’de bayan öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılan korelasyon analizi sonuçları verilmektedir. Buna göre kadın öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasında bir ilişkiye rastlanamamıştır ($p>0.05$).

Tablo 5.9. Erkek Öğretmen Adaylarının Benlik Saygısı ve Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum Puanları Arasındaki İlişki

Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum		
	r	,437**
Benlik saygısı	p	,000
	N	168

Tablo 5.9’da erkek öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılan korelasyon analizi sonuçları verilmektedir. Buna göre erkek öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasında pozitif yönde orta düzeyde bir ilişkiye rastlanmıştır ($r=.437$, $p>0.05$). Diğer bir deyişle, değişkenlerden biri artarken diğerinin de arttığından söz edilebilir.

6. TARTIŞMA VE SONUÇ

Araştırma grubunun benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum ölçeğinden elde ettikleri toplam puanların ortalamasına bakıldığında benlik saygısı ortalamaları $X=18.31\pm 18.31$, öğretmenlik mesleği tutum puanları $X=96.15\pm 12.60$ olarak tespit edilmiştir. Elde edilen bu sonuçlara göre çalışmamızda yer alan beden eğitimi öğretmeni adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları oldukça yüksek bulunmuştur (Tablo 5.1).

Abbasoğlu (2011) beden eğitimi öğretmeni adayları üzerinde yapmış olduğu çalışmasında beden eğitimi öğretmeni adaylarının, benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanlarının yüksek olduğunu belirtmiştir.

Yıldırım ve ark. (2010)'nın beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin mesleki benlik saygısı düzeylerini belirlemek için yapmış oldukları çalışmada beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin mesleki benlik saygısı puanlarının yüksek olduğunu belirtmişlerdir.

Dağ (2010), sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını belirlemek için yapmış olduğu çalışmasında, öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını olumlu yönde ve orta düzeyde bulmuştur.

Şahin (1992), Anadolu öğretmen lisesinde öğrenim gören öğretmen adaylarının, öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının araştırıldığı çalışmasında öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının olumlu yönde olduğunu belirtmiştir.

Üstüner ve ark. (2009), öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının ölçüldüğü ve 12 ayrı öğretmenlik programında öğrenim gören öğretmen adayı üzerinde yapılan çalışmada beden eğitimi öğretmeni adaylarının kullanılan ölçekten en yüksek puanı aldıklarını belirtmişlerdir.

Konu ile ilgili alanda yapılan çalışmalarda elde edilen sonuçlar çalışmamızı destekler niteliktedir (Abbasoğlu, 2011; Yıldırım ve ark., 2010; Dağ, 2010; Şahin, 1992; Üstüner ve ark., 2009). Buradan hareketle beden eğitimi öğretmen adaylarının genel olarak benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının yüksek olduğu söylenebilir. Beden eğitimi öğretmeni olabilmenin ön koşulu spor ile uğraşmış olmaktır ve dolayısıyla sporcu bir kişilik yapısına sahip bireylerin benlik saygılarının yüksek olması beklenir. Ayrıca, bireyler beden eğitimi öğretmeni yetiştiren kurumlara girebilmek için özel yetenek

sınavlarına tabi tutulmaktadır ve bu sınavlarda başarılı olabilmek için bireylerin büyük bir özveri ve istekle hareket ettikleri bilinmektedir. Dolayısıyla büyük zorluklarla elde edilecek olan bir mesleğe ilişkin tutumlarında yüksek olması beklenir.

Araştırma grubunun benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutum ölçeklerinden elde ettikleri puanların cinsiyet değişkeni açısından farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Tablo 5.2).

Abbasoğlu (2011), beden eğitimi öğretmen adaylarında cinsiyet değişkeni açısından benlik saygılarında farklılık olmadığını belirtmiştir.

İlgili alanda yapılan çalışmalarda beden eğitimi öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumların cinsiyet değişkeni açısından farklılaşmadığı görülmüştür (Eş, 2010; Abbasoğlu, 2011; Sandıkçı, 2011). Ancak farklı branş öğretmen adaylarında kadınlar lehine daha yüksek puanlar elde edildiğine ilişkin çalışmalar da bulunmaktadır (Öztaş, 2001; Kılıç, 1997; Çetinkaya, 2007).

Öğretmen adaylarının benlik saygısı puanlarında sınıf değişkeni açısından farklılığa rastlanmazken, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında farklılığa rastlanmıştır (Tablo 5.3).

Öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum ölçeğinden 1. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarının diğer sınıflardan daha yüksek puan aldıkları, 2. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarının 3. ve 4. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarından daha yüksek puan aldıkları, 4. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarının 3. sınıfta öğrenim gören öğretmen adaylarından daha yüksek puan aldıkları tespit edilmiştir. Alt sınıf olanların üst sınıflardan daha yüksek puanlar elde etmeleri manidardır. Zira alt sınıflar okulu kazanmanın heyecanı ve öğretmenlik mesleği hevesi daha yüksek olabilir. Üst sınıflar ise sürecin uzamasından dolayı bu heyecanlarını bir nebze olsun kaybetmiş olabilirler. Ayrıca üst sınıfların KPSS gerçeğini daha çok hissetmeleri, öğretmenlik mesleğine ulaşmada heyecanlarında düşüşe neden olmuş olabilir. 4. sınıfların 3. sınıflardan daha yüksek puan elde etmeleri, 4. sınıfların öğretmenlik mesleğine başlama açısından 3. sınıflardan daha yakın oldukları, KPSS'ye tam anlamıyla hazırlanmaya başlamaları, o arzuyu daha çok hissetmelerine neden olabilir. Karkın ve ark. (2006) yılında yaptıkları çalışmada 4. sınıfta öğrenim gören müzik öğretmen adaylarının KPSS'ye yönelik çalışmalarının 3. sınıflardan daha yüksek olduğunu belirtmişlerdir.

Araştırma grubunun benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutum ölçeklerinden elde ettikleri puanların baba öğrenim durumları açısından farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır (Tablo 5.4). Yapılan çalışmalarda elde edilen sonuçlara göre de baba öğrenim durumu açısından öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarda farklılık tespit edilememiştir (Dağ, 2010; Eş, 2010; Abbasoğlu, 2011).

Öğretmen adaylarının benlik saygısı puanlarında anne öğrenim durumları açısından farklılığa rastlanmazken, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında farklılığa rastlanmıştır (Tablo 5.5).

Öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarda annesi okul bitirmemiş olanların diğer gruplardan daha yüksek puan aldıkları, anne öğrenim durumu ortaokul olan öğretmen adaylarının, anne öğrenim durumu ilkokul ve lise olan öğretmen adaylarından daha yüksek puan aldıkları, anne öğrenim durumu ilkokul olan öğretmen adaylarının anne öğrenim durumu lise olan öğretmen adaylarından daha yüksek puan aldıkları bulunmuştur.

Çalışmamızda elde ettiğimiz sonuçlara bakıldığında anne öğrenim seviyesi arttıkça öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanlarında anlamlı bir düşüş görülmektedir. Buradan hareketle anne öğrenim seviyesi düşük olan bireylerin anneleri tarafından öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları geliştirilmiş olabilir.

Abbasoğlu (2011) ve Dağ (2010)'ın yaptıkları çalışmalarda anne öğrenim durumu açısından öğretmenlik mesleğine yönelik tutum puanlarında farklılık bulunamamıştır. Ancak Övet (2006), çalışmasında anne mesleği öğretmen olanların öğretmenlik mesleğini tercih etmelerinde diğer mesleklere göre önemli bir etken olduğunu belirtmiştir.

Altuntaş (2006), yaptığı çalışmasında öğretmen adaylarının anne öğrenim durumları açısından benlik saygısı puanlarında farklılık olmadığını belirtmiştir. Bu çalışma çalışmamızla paralellik arz etmektedir.

Araştırma grubunun benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutum ölçeklerinden elde ettikleri puanların aylık gelir düzeyleri açısından farklılaşmadığı saptanmıştır (Tablo 5.6). Abbasoğlu (2011) ve Dağ (2010)'ın yaptıkları çalışmalarda da aylık gelir düzeyi açısından öğretmenlik mesleğine yönelik tutum puanlarında farklılık bulunamamıştır.

Öğretmen adaylarının benlik saygısı puanlarında akademik başarı durumu açısından farklılığa rastlanmazken, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında farklılığa

rastlanmıştır (Tablo 5.7). Akademik başarı durumu yüksek olan öğretmen adaylarının diğer gruplardan daha yüksek puan aldıkları, akademik başarı durumu orta olanların düşük olanlardan daha yüksek puan aldıkları tespit edilmiştir. Çıkan bu sonuç manidardır. Öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları yüksek olan öğretmen adaylarının, mesleğe yönelik çaba ve isteklerinin de fazla olabileceği ve bu durumunda akademik başarılarına etki edebileceği söylenebilir.

Konu ile ilgili yapılan çalışmalarda akademik başarı durumu yüksek bulunan öğretmen adaylarının, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanlarının da yüksek olduğu yönünde bulgular mevcuttur (Saraç, 2007; Abbasoğlu, 2011).

Bayan öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasında bir ilişkiye rastlanamamıştır (Tablo 5.8).

Erkek öğretmen adaylarının benlik saygısı ve öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasında pozitif yönde orta seviyede bir ilişkiye rastlanmıştır (Tablo 5.9). Buradan hareketle erkek öğretmen adaylarının benlik saygıları artarken öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının da olumlu yönde arttığı söylenebilir. Abbasoğlu (2011)'nin çalışmasında elde ettiği sonuçlar çalışmamızı destekler niteliktedir.

Sonuç olarak; çalışmamızda beden eğitimi ve spor öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının ve benlik saygısı düzeylerinin yüksek olduğu tespit edilmiştir. Cinsiyet, baba öğrenim düzeyi ve aylık gelir düzeyleri açısından benlik saygısı ve öğretmenlik mesleği tutum puanlarında farklılık görülmemiştir. Anne öğrenim düzeyi açısından benlik saygısı puanlarında farklılık görülmezken, öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının anne öğrenim düzeyindeki düşüşe paralel olarak arttığı görülmüştür. Öğretmen adaylarının akademik başarı düzeylerini algılamalarına göre, akademik başarısını yüksek olarak değerlendirenlerin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının da daha olumlu olduğu belirlenmiştir.

KAYNAKLAR

- Abbasoğlu, E., 2011. "Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum ve Benlik Saygılarının İncelenmesi"; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Trabzon
- Açıkada, C. 1997. "Türkiye'de Spor Eğitimi Veren Kurumların Yeniden Yapılanması ve Hakemli Çalışmaların Gelişimi." Spor Bilimleri Dergisi, 8 (1) : 17-42.
- Aine, D., Lester, D., 1995. "Exercise Depression and Self Esteem" Perceptual and Motor Skills, 81 (3) : 120-145.
- Alkan, C., 2000. "Meslek ve Öğretmenlik Mesleği." Sönmez, V. (Editör), Öğretmenlik Mesleğine Giriş, Anı Yayınları, Ankara, 202s.
- Allport, G., 1935. "Attitudes" In C. Murchison (Ed.) A Handbook of Psychology, Mass: Clark University Press, Worcester. s. 798-844.
- Altuntaş, Ç., 2006. "Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Benlik Saygısı Düzeyleri İle Akademik Başarıları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi"; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Sivas.
- Arabacı, R., Şahin, S., ve İkizler, C., 2003 "Bursa İlinde Görevli Beden Eğitimi Öğretmenlerinin İş Doyumu", III. Ulusal Beden ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu. 23-24 Mayıs, 2003, Tayyare Kültür Merkezi, Bursa, s. 230-232.
- Araz, A., 2005. Kişilerarası İlişkilerde Benlik Sunumu, Varlık Yayınları, İstanbul, 190s.
- Aştı, N., Bilgin, H., 1997. "IV Ulusal Hemşirelik Eğitimi Sempozyumu Kitabı", Kıbrıs, s. 250-258
- Bagley, C., Bertrand, L. Bolitho, F. and Mallick, K (2001). Discrepant Parent-Adolescent Views on Family Functioning: Predictors of Poorer Self-Esteem and Problems of Emotion and Behaviour in British and Canadian Adolescent. Journal of Comparative Family Studies, Vol. 32, s. 393-403.
- Başer, E., 1996. Futbolda Psikoloji ve Başarı, 2.Baskı, Yayınevi Yayıncılık, Ankara, 136s.
- Baumeister, R. F. 2003 Does High Self-Esteem Cause Better Performance, Interpersonal Success, Happiness or Healthier Lifestyles? Psychological Science in the Public Interest, 4 (1) : 1-44.

- Bilge, N., 1989. Türkiye’de Beden Eğitimi Öğretmeninin Yetiştirilmesi, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, 235s.
- Bilgin, Ş., 2001. “Ergenlerde Kaygı ile Benlik Saygısı Arasındaki İlişki”; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Blascovich, J., Tomaka, J., 1991. Measures of self-esteem. In Robinson J P, Shaver P R and Wrightsman L S (Eds.), Measures of personality and social psychological attitudes. Measures of social psychological attitudes, CA: Academic Press, San Diego. U.S.A, Vol. 1, s. 115-120.
- Bucher, A. C., 1983. Foundations of Physical Education & Sport. London: The C.V. Mosby Company, Vol. 13, s. 423-425.
- Büyük karagöz, S., Çivi, C., 1994. Genel Öğretim Metodları, Atlas Kitapevi, Konya, 103s.
- Can, S., Gök, A., Durukan, E., Ziyagil, M.A., 2006. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İş Doyum Düzeylerinin Belirlenmesi. 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, 3-5 Kasım 2006, Muğla, s. 731.
- Candan, N., Bağrgan, T., 2005. Riyazet-i Bedeniye’den Spor Bilimlerine: Türkiye’de Spor Bilimlerinin Gelişimi, Spor Eğitiminin ve Performansının Felsefi Temelleri Sempozyumu, 8-9 Nisan 2005, Süleyman Demirel Kültür Merkezi, Manisa. s. 12-13.
- Celep, C., 2004. “Meslek Olarak Öğretmenlik”, Celep, C. (Editör), Anı Yayınevi, Ankara, s. 38-39
- Cremeans, J., 1988. An Investigation Of The Effect Of A Self-Enhancement Workshop Upon The Self-Concept, Clinical Performance, And Academic Performance Of Associate Degree Nursing Students. Phd.Thesis, University Of South Florida: The Department Of Adult And Vocational Education.
- Çelikten, M., Sanal, M., Yeni, Y., 2005. “Öğretmenlik Mesleği ve Özellikleri”, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 19 (2) : 207-237.
- Çetin, M., 2007. “Ortaöğretim Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spora İlişkin Tutumlarının Karşılaştırılması”; Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Çetin, Ş., 2003. “Anadolu Öğretmen Lisesi ve Düz Lise Çıkışlı Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Karşılaştırılması”; Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Çetinkaya, R., 2007. “Türkçe Öğretmeni Adaylarının Yeterlik Algıları ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları”; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Çoban, B., Devecioğlu, S., Zirek, O., Sarıkaya, M., Güler, G., Turan, M., 2003. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü ile İlişkilerinin Belirlenmesi. Beden Eğitimi ve Sporda Sosyal Alanlar Kongresi. 10-11 Ekim 2003, Ankara, s. 308.
- Çöndü, A., 1999. Beden Eğitimi ve Sporda Özel Öğretim Yöntemleri, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, 190s.
- Dağ, E., 2010. “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları İle Öğretmenlik Mesleğini Tercih Etmelerinde Etkili olan Faktörler Arasındaki İlişki”; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir.
- Dauer, V.P., Pangrazi, R.P., 1975. Dynamic Physical Education For Elementary School Children (Fifth Edition), Burgess Publishing Company, Minnesota, 170s.
- Demirci, A., 2006. İlköğretimde Beden Eğitimi Uygulamaları, Değişim Yayınları, İstanbul 378s.
- Demirhan, G., 2001. Dünyada Beden Eğitimi Öğretmeni Yetiştirme. II. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, 21-23 Aralık 2001, Bursa, s. 26.
- Demirhan, G., Çamur, H., 2000. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Öğretmenlik Mesleğine ilişkin Tutumları. I. Gazi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Kongresi. (Cilt II). 26-27 Mayıs 2000, Ankara, s. 258.
- Dereboy, İ.F., Dereboy, Ç., Coşkun, B., 1994. “Öz Değer Duygusu, Öz İmgesi ve Kimlik Duygusu”, I. Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Dergisi, 1 (1) : s. 3-12.
- Dilaver, H., 1996. Türkiye’de Öğretmen İstihdamının Dünü, Bugünü ve Yarını, Eğitimimizde Bakışlar, Kültür Koleji Vakfı Yayınları, İstanbul, 119s.

- Doğan, O., Doğan, S., orapıoğlu, A., ve elik, G., 1994. “Aktif ve Sosyal Etkinliklere Katılmanın Beden İmgesi ve Benlik Saygısına Etkisi”, Psikiyatri Psikoloji Psikofarmakoloji (3P) Dergisi, 2 (1) : s. 33-38.
- Ece, A., 1999. “Sağlık Meslek Lisesi Öğrencilerinde Belik Saygısı Düzeyi İle Okul Başarısının İncelenmesi”; Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü. İstanbul.
- Erden, M., Akman, Y., 1996. Eğitim Psikolojisi Gelişim-Öğrenme-Öğretme, Arkadaş Yayınevi, Ankara, 275s.
- Erden, M., Akman, Y., 1997. Gelişim ve Öğrenme, 6. Baskı, Arkadaş Yayınları, Ankara, 288s.
- Ergün, M., 1987. Eğitim ve Toplum, Eğitim Sosyolojisine Giriş, İstanbul Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayınları, Malatya, 268s.
- Erkuş, A., 2000. “Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği Geliştirilmesi”, Eğitim ve Bilim Dergisi, Sayı 25, s. 27-34.
- Erkuş, A., 2003. Psikometri Üzerine Yazılar. Türk Psikologlar Derneği Yayınları, Ankara, 181s.
- Erkuş, A., 2005. Bilimsel Araştırma Sarmalı, Seçkin Yayınları, Ankara, 199s.
- Ercic, S.C., Skof, B., Boben, D., Zabukovec, V., 2005. Pupils’ Attitudes and Motivation for Physical Education–Some Psychological Aspects of Physical Education: Pupils’ Attitudes and Motivation. International Journal of Physical Education, XLII, (2) : s. 58-67.
- Eş, Ü., 2010. “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutumlarının ve Öğretmenlik Mesleğini Tercih Etmede Nedenlerinin İncelenmesi”; Yayınlamamış Yüksek Lisans Tezi, Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğe.
- Gander, M J, Gardiner, H W., 2004. Çocuk ve Ergen Gelişimi. (Çev: Dönmez A. ve Onur B.) 5.Baskı, İmge Kitabevi, Ankara, 624s.

- Gök, F., 2003. “Hizmet Öncesi ve Hizmet İçi Öğretmen Yetiştirme”, Öğretmen Yetiştirme ve İstihdamı Sempozyumu,13-17 Nisan 2003, Ankara, Eğitim Sen Yayınları, s. 9-22.
- Güçlü, M., 2001. “Avrupa, Amerika Birleşik Devletleri, Çin ve Türkiye’de Beden Eğitimi ve Sporun Gelişimi”, Milli Eğitim Dergisi,Sayı 150, s. 33-38.
- Güllü, M., 2004. “İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Öğretmenlerine İlişkin Görüşlerinin İncelenmesi”; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya.
- Güllü, M., Güçlü, M., 2009. “Orta Öğretim Öğrencileri İçin Beden Eğitimi Dersi Tutum Ölçeği Geliştirilmesi”, Niğde Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 3 (2) : s. 138-151.
- Gün, E. 2006. “Spor Yapan ve Spor Yapmayan Ergenlerde Benlik Saygısı Düzeylerinin Karşılaştırılması”; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Adana.
- Güngör, A., 1989. “Lise Öğrencilerinin Özsaygı Düzeylerini Etkileyen Etmenler”; Yayınlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Günsel, A.M., 2004. İlköğretimde Beden Eğitimi ve Uygulamaları, Anı Yayıncılık, Ankara, 110s.
- Hacıoğlu, F., Alkan, C., 1995. Öğretmenlik Uygulamaları, Alkım Yayınevi, İstanbul, 225s.
- Hacıoğlu, F., Alkan, C., 1997. Öğretmenlik Uygulamaları Öğretim Teknolojisi, Alkım Yayınevi, İstanbul, 221s.
- Harmandar, İ. H., 2004. Beden Eğitimi ve Spor’da Özel Öğretim Yöntemleri, Nobel Yayın Dağıtım, Ankara, 244s.
- Hünük, D. (2006). “Ankara ili Merkez ilçelerindeki ilköğretim ikinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine ilişkin Tutumlarının sınıf Düzeyi, Öğrenci Cinsiyeti, Öğretmen Cinsiyeti ve Spora Aktif Katılımları Açısından

- Karşılaştırılması”, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- İkizler, C., Karagözoğlu, C., 1997. Sporda Başarının Psikolojisi, Alfa Basım Yayım Dağıtım, İstanbul, 170s.
- İnceoğlu, M., 2010. Tutum- Algı- İletişim, Beykent Üniversitesi Yayınları, Ankara, 208s.
- İsler, H., 2000.” Öğretmenlik Mesleğine Bakışla Ülkemizde Beden Eğitimi ve Spor Eğitimcilerinin Yetiştirilme Biçimi ve Beden Eğitimi Öğretmeninin Görevleri”, II. Ulusal Öğretmen Yetiştirme Sempozyumu, 10-12 Mayıs 2000, Çanakkale, s. 66.
- İzgiç, F., Akyüz, G., 2001.”Üniversite Öğrencilerinde Sosyal Fobi ve Beden İmgesi ile Benlik Saygısı Arasındaki İlişkilerin Araştırılması”, 3P Dergisi, 9 (4) : s. 592-598.
- Kağıtçıbaşı, Ç., 2005. Yeni İnsan ve İnsanlar, 10.Basım, Evrim Yayınevi, İstanbul, 463s.
- Karahan, H., 2005. “Orta Öğretim Kurumunda Görev Yapan Coğrafya Öğretmenlerinin Diğer Öğretmenlerle Öğretmenlik Tutumları Açısından İncelenmesi”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul
- Karahan, T.F., Sardoğan, M.E., 1994. Psikolojik Danışma Kuramları 1.Baskı, Birsen Yayınevi, İstanbul, 160s.
- Karaküçük, S., 1989. Beden Eğitimi Öğretmeninin Eğitimi, Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Yayını, Ankara, 420s.
- Karkın, A.M., Kodak, E., Gençel, Ö., 2006. “Müzik Öğretmeni Yetiştiren Kurumlarda Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Öğrencilerinin Mezuniyet Öncesi Motivasyonları ve Kariyer Hedefleri Üzerine Bir Araştırma”, Ulusal Müzik Eğitimi Sempozyumu, 26-28 Nisan 2006, Denizli, s. 92-107
- Kernis, M. H (2005). Measuring Self-Esteem In Context: The Importanc Of Stability Of Self-Esteem Psychological Functioning. Journal Of Personality, 73 (6) : s. 1569-1605.

- Kılbaşı, K.Ş. 2003. Öğretmenlik Mesleğine Giriş, Nobel Kitapevi, Ankara, 208s.
- Kılıç, F., 1997. “İlköğretim Okullarına Sınıf Öğretmeni Olarak Atanmakta Olan Adayların Öğretmenlik Meslek Bilgisi Düzeyleri ile Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir.
- Koca, C., Demirhan, G., 2004. An Examination Of High School Students’ Attitudes Toward Physical Education With Regard To Sex And Sport Participation. Percept Motor Skill, Vol. 98, s. 754-758.
- Krech, D. ve Crutchfield, R. (1965). Sosyal psikoloji, (nazariyeler ve problemler) ,Çev.: E. Güngör, Baha Matbaası, İstanbul, 397s.
- Kulaksızoğlu, A., 2001.Ergenlik Psikolojisi, Remzi Kitabevi, İstanbul, 268s.
- Kuru, E., 2000. Beden Eğitimi ve Sporda Program Geliştirme, 4. Aksam Sanat Okulu Matbaası, Ankara, 168s.
- Mead, G. H., 1972. Mind, Self And Society, University Of Chicago Press., Chicago, 440s.
- MEB., 2000. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Ders İçi ve Ders Dışı Çalışmaları Rehberi, Milli Eğitim Basımevi, Ankara, 220s.
- MEB., 2006. Müfredat geliştirme Süreci,
<http://ttkb.meb.gov.tr/programlar/index/index.htm.s> 1502.
- Mirzeoğlu, D., 2003. Spor Bilimlerinin Eğitimsel (Pedagojik) Temelleri, Spor Bilimlerine Giriş, Ed.:Mirzeoglu, Bağırhan Yayınevi, Ankara, s. 84-125.
- Mirzeoğlu, N., Mirzeoğlu, D., Paknadel, A.C., Erdoğan, S., 1996. “Devlet ve Özel Okullarda Çalışan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin İş Doyumu Düzeyleri”, Spor Bilimleri Dergisi, 6 (1) : s. 3-10.
- Monge, R.H., 1977. Self-Concept: Emergence During Adolescence. International Encyclopedia of Psychiatry, Psychology, Psychoanalysis and Neurology, Vol. 10, s. 104-106. New York.

- Morin, E., 2003. “Geleceğin Eğitimi İçin Yedi Bilgi”, Çev.: Hüsni Dilli, İstanbul Üniversitesi Bilgi Yayınları, İstanbul, 111s.
- Muratlı, S., 2001. “Türkiye’de Spor Öğretmenliği ve Spor Öğretmeni Yetiştirme”, II. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, 21-23 Aralık 2001, Bursa, s. 13.
- Oğuzkan, A.F., 1988. Öğretmenliğin Üç Yönü, Kadioğlu Matbaası, Ankara, 112s.
- Oppenheimer L., Oosterwegel A. 1993. The Self-System: Developmental Changes Between And Within Self-Concepts, University Of Amsterdam, Hillsdale, Nj: Lawrence Erlbaum Associates, 208s.
- Ottekin, N (2009) Ailelerinden Ayrı Olarak Öğrenim Gören Üniversite Öğrencilerinin Benlik Saygısı ve Umutsuzluk Düzeylerinin İncelenmesi, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Öksüzöğlü, P. , 2009. “Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Yeterlilik Algıları”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- Örgün, S.K., 2000. “Anne Baba Tutumları İle 8. Sınıf Öğrencilerinin Benlik Saygıları ve Atılganlık Arasındaki İlişki”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Övet, O., 2006. “Eğitim Fakültesi Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğini Tercih Etmelerinde Etkili Olan Faktörlerin Belirlenmesi”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Öz, F., 2004. Benlik Kavramı, Sağlık Alanında Temel Kavramlar, İmaj İç ve Dış Ticaret Aş. Yayın Dağıtım, Ankara, 187s.
- Özdemir, S., Yalın, H.İ., 1999. Öğretmenlik Mesleğine Giriş, 2. Baskı, Nobel Yayınları, Ankara, 274s.
- Özkan, İ., 1994. “Benlik Saygısını Etkileyen Etmenler”, Düşünen Adam Dergisi, s. 3-4-5..

- Öztaş, R., 2001. “Sınıf Öğretmenlerinin İletişim Yeterlilikleri”; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Özyiğit, C., 1991. “Hareket”, I. Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu, 19-21 Aralık , İzmir, ss. 77-82.
- Pehlivan, K., 2004. “Sınıf Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları ve Okul Tutumları Arasındaki İlişki”, Eurasian Journal of Education Research, Sayı. 14, s. 211-218.
- Pehlivan, Z., 1992. “Ders Dışı Spor Faaliyetlerinde Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Yeri ve Önemi”, I. Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi ve Spor Sempozyumu, 19-21 Aralık 1991, İzmir, s. 250.
- Pehlivan, Z., 2010. “Beden Eğitimi Öğretmen Adaylarının Fiziksel Benlik Algıları ve Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Analizi”, Eğitim ve Bilim Dergisi, Sayı 35, s. 156.
- Pehlivan, Z., Selçuk, T., 2005. “Ders Dışı Spor Etkinliklerine Yönelik Öğretmen Görüşleri”, IV. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, 10-11 Haziran 2005, As Kültür Merkezi, Bursa, s. 82.
- Resmi Gazete 1973. 1739 Sayılı Kanun “Milli Eğitim Temel Kanunu” 24.06.1973 Tarih 14574 Sayılı Resmi Gazete. Cilt 12, 2342.
- Sandıkçı, M., 2011.” Beden Eğitimi Öğretmen Adayları ile Diğer Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum ve Öz-Yeterlik Algıları”; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Karadeniz Teknik Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.
- Saraç, N.E., 2007. “İlköğretim ve Ortaöğretim Matematik Bölümü Öğretmen Adaylarının Çoklu Zeka Alanlarının Belirlenmesi ve Matematik ile Öğretmenlik Mesleğine Karşı Tutumlarının İncelenmesi”; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Balıkesir Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.
- Sarpkaya, G., Orbeyi, H., Demirel, D., 2005. “C. Ü. Hemşirelik Yüksekokulu 2. ve 4. Sınıf Öğrencilerinde Benlik Saygısı İle Akademik Başarı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi”; Lisans Bitirme Tezi, Manisa.

- Saygın, Y., 2008. “Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Destek, Benlik Saygısı Ve Öznel İyi Oluş Düzeylerinin İncelenmesi”; Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü Eğitim Bilimleri Anabilim Dalı, Konya.
- Sayın, S., 2005. Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Karşı Tutumları ve Mesleki Benlik Saygılarının İncelenmesi, Eurasian Journal of Education Research, Sayı 19, s. 272-281.
- Seaton, D.C., Clayton, I.A., Leibee, H.C., Messersmith, L., 1965. Education Handbook. New Jersey: Prentice- Hall. 124s.
- Seçkin, A., 2011. “Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Öz-Yeterlik İnançlarının İncelenmesi”; Yüksek Lisans Tezi, Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Programları Anabilim Dalı, İzmir
- Sevinç, M., 2003. Erken Çocuklukta Gelişim ve Eğitimde Yeni Yaklaşımlar 1.Baskı, Morpa Kültür Yayınları, İstanbul, 271s.
- Shavelson, R.J., Bolus, R., 1982. Self-Concept : The Interplay of Theory and Methods. Journal Of Educational Psychology, Vol. 74, s. 3-17.
- Sönmez, T., Sunay, H., 2004. “Ankara’daki Ortaöğretim Kurumlarında Uygulanan Beden Eğitimi ve Spor Dersinin Sorunlarına İlişkin Bir İnceleme”, Milli Eğitim Dergisi, 32 (162) : s. 270-278.
- Sönmez, V., 2002. Öğretmenlik Mesleğine Giriş, Anı Yayıncılık, Ankara, 347s.
- Sunay, H., 1998. “Spor Eğitimi Alt Yapısında Beden Eğitimi Öğretmeni ve Antrenörün Önemi”, Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 3 (2) : 43-50.
- Şahin, M., Pehlivan, Z., Kuter, F.Ö., 2001. “Beden Eğitimi Ders Uygulamalarında Ortaya Çıkan Etik Sorunlar ve Çözüm Önerileri”, II. Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Sempozyumu, 21-23 Aralık 2001, Bursa, s. 71.
- Şahin, N., 1992. “Arifiye Anadolu Öğretmen Lisesi 3. Sınıf Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları”; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

- Şimşek, D., Gökdemir, K., 2006. Ortaöğretimde Atletizm Yapan Sporcu Öğrencilerin Atletizm Branşına Yönelme Nedenleri ve Beklentileri, Spormetre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 4 (3) : 83-90.
- Şişko, M., Demirhan, G., 2002. “İlköğretim Okulları ve Liselerde Öğrenim Gören Kız ve Erkek Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumları”, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Sayı 23, s. 205-210.
- Şişman, M., 1999. Öğretmenlik Mesleğine Giriş, Pegem Yayıncılık, Ankara, 223s.
- Şişman, M., 2007. Eğitim Bilimine Giriş, Pegem Yayıncılık, Ankara, 253s.
- Tamer, K., Pulur, A., 2001, Beden Eğitimi ve Sporda Öğretim Yöntemleri, Kozan Ofset Matbaası, Ankara, 94s.
- Taşdemir, M., Baloğlu, N., Topcan, C., 2000, Milli Eğitimin Yasal Temelleri, Ocak Yayınları , Ankara, 477s.
- Tatlıdil, E., 1993, Toplum Eğitim ve Öğretmen, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları, İzmir, 167s.
- TBMM, 2005. Türk Sporunda Şiddet, Şike, Rüşvet ve Haksız Rekabet iddialarının Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu Raporu, 233s.
- Tebliğler Dergisi, 1988. Lise Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programı, Tebliğler Dergisi, 51 (2251) : 577-675.
- Temizkan, M., 2008, ”Türkçe öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine bir araştırma”, Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 6 (3) : 461-486.
- Tezcan, M., 1992, Eğitim Sosyolojisi, 8.Baskı, Zirve Ofset, Ankara, 336s.
- Tunç, H., 1999, Beden Eğitimi Ve Spor Bilimine Giriş Ders Notları(yayımlanmamış), Niğde, 12s.
- Turan, N., Tufan, B., 1987. “Coopersmith Benlik Saygısı Envarterinin Geçerlilik-Güvenilirlik Çalışması”, 23. Ulusal Psikiyatri ve Nörolojik Bilimler Kongresi, s. 816-817.

- Tutal, V., 2011. “İlköğretim Öğrenci Velilerinin Beden Eğitimi Dersine Karşı Tutumlarının Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi”, Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Öğretimi Kongresi 25-27 Mayıs 2011, 100.Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi Özel Sayısı, s. 142-153.
- Ünal, S., Ada, S., 2001. Öğretmenlik Mesleğine Giriş 2. Baskı, Marmara Üniversite Yayınları, İstanbul, 282s.
- Ünüvar, U., 2006. “Sünnetsiz ve Sünnetli Yetişkinlerin Beden Algıları ve Benlik Saygıları”; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Üstüner, M., Demirtaş, H., Cömert, M., 2009. The attitudes of prospective teacher towards the profession of teaching (The case of Inonu univercity, Faculty of Education). Education and Science. 34 (151) : 140-155.
- Vural, B., 2004. Yetkin-İdeal Vizyoner Öğretmen, Hayat Yayıncılık, İstanbul, 411s.
- Williams, J.F., 1964. The Principles of Physical Education, W.B. Saunders Company, London, 524s.
- Yamaner, F., 2002. Beden Eğitimi ve Spor’a Giriş, Emek Matbaacılık ve Reklâmcılık, Zonguldak, 265s.
- Yenidünya, A., 2005. “Lise Öğrencilerinde Rekabetçi Tutum, Benlik Saygısı ve Akademik Başarı İlişkisi”; Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Yetim, A., Göktaş, Z., 2000. “Gençliğin Spora Yönlendirilmesinde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmelerinin Rolü ve Önemi”, II. Ulusal Öğretmen Yetiştirme Sempozyumu, 10-12 Mayıs 2000, Çanakkale, s. 72.
- Yetim, A., Göktaş, Z., 2004. Öğretmenin Mesleki ve Kişisel Nitelikleri, Kastamonu Eğitim Dergisi, 12 (2) : 541-550.
- Yıldıran, İ., Yetim, A., 1996. “Orta Öğretimde Beden Eğitimi Dersinin Öncelikli Amaçları Üzerine Bir Araştırma”, Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 1 (3) : 37-38.

- Yıldırım, M.M., 2002. “Öğretmenlerin Mesleklerine Yönelik Tutumlarının Ölçülmesi”;ü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Yıldırım, Y., Kırimoğlu, H., Terzi, A., 2010. “Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Mesleki Benlik Saygısı Düzeylerinin İncelenmesi (Hatay İli Örneği)”, Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi, Sayı 12, s. 29-35.
- Yılmaz, M., Köseoğlu, P., Gerçek, C., Soran, H., 2004. “Öğretmen Öz Yeterlik İnancı”, Bilim ve Aklın Aydınlığında Eğitim Dergisi, s. 58.
- Yoncalık, O., 2004. “Milli Eğitimde Bir Kültür Aktarım Alanı Olarak Halk Oyunları (Dansları) ve Beden Eğitimi Öğretmenliği”, Milli Eğitim Dergisi, s. 164.
- Yörükoğlu, A., 1988. Gençlik Çağı Ruh Sağlığı Eğitimi ve Ruhsal Sorunları 5.Baskı, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları Sosyal ve Felsefi Eserler Dizisi, İstanbul, 387s.
- Yörükoğlu, A., 1989. Değişen Toplumda Aile ve Çocuk 3.Baskı, Özgür Yayın Dağıtım, İstanbul, 246s.

EKLER

EK-1

Kişisel Bilgi Formu

1. Cinsiyetiniz Kadın Erkek

2. Yaşınız

3. Okuduğunuz sınıf 1 2 3 4

4. Annenizin öğrenim durumu

Okul Bitirmemiş İlkokul Ortaokul Lise ve dengi okul Üniversite

5. Babanızın öğrenim durumu

Okul Bitirmemiş İlkokul Ortaokul Lise ve dengi okul Üniversite

6. Aylık ortalama geliriniz:

499 TL ve Altı 500-999 TL 1000-1499 TL 1500 TL ve Üstü

7. Akademik başarı durumunuzu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Düşük Orta Yüksek

EK-2

Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği

Her bir ifadeyi dikkatli bir şekilde okuduktan sonra, ifadenin size ne derece uygun olup olmadığını ifadenin yanındaki kutucukları işaretleyerek belirtiniz. Lütfen her ifadeyi bir kez işaretleyiniz ve cevaplanmamış hiçbir ifade bırakmayınız.

	Bana Tamamen Uygun (5) Bana Hiç Uygun Değil (1)	5	4	3	2	1
1	Öğretmenliğin manevi doyumu yüksek olan bir meslek olduğunu düşünüyorum.					
2	Hiçbir zaman öğretmenlik yapmayı düşünmem.					
3	Uzun dönemli tatil olanağı olsa da öğretmenlik yapmayı istemem					
4	Öğretmen olma düşüncesi bile beni tedirgin eder					
5	Öğretmenliği çok seviyorum.					
6	İşsiz kalsam da öğretmenlik yapmam.					
7	Bence öğretmenlik sıkıcı bir meslektir.					
8	Öğretmenliğin bana göre bir meslek olmadığını düşünüyorum					
9	Bütün gün başkalarının çocuklarıyla uğraşmanın hiç de çekici olmadığını düşünüyorum.					
10	İstediğim bir yerde olsa bile öğretmenlik yapmak istemem.					
11	Çocuklarla ve genç kuşakla bir arada olmanın kişiyi zinde ve canlı tuttuğuna inanıyorum.					
12	Parasal olanakları iyileştirse bile öğretmenlik yapmayı tercih etmem.					
13	Öğretmenlik sözcüğünü duymak bile beni huzursuz etmeye yetiyor.					
14	Benim için en uygun mesleğin öğretmenlik olduğunu düşünüyorum.					
15	Hem çalışıp hem de kendime zaman ayırabileceğim için öğretmenliği tercih ederim.					
16	Kendimi küçüklüğümden beri öğretmen olmak için hazırlıyorum.					
17	Hayatta seçmeyi düşünebileceğim en son meslek öğretmenliktir.					
18	Öğretmen olmak için yaratıldığıma inanıyorum.					
19	Çocukları sevsem bile öğretmenlik yapmayı istemem					
20	Öğretmenlik hayallerimi süsleyen bir meslektir.					
21	Hangi koşullar altında olursa olsun öğretmenlik yaparım.					
22	Öğretmenlik yapmaktansa, başka işlerde çalışmayı tercih ederim.					

EK-3**Coopersmith Benlik Saygısı Ölçeği**

Aşağıda her insanın zaman zaman hissedebileceği birtakım durumlar maddeler halinde verilmiştir. Eğer bu ifadeler sizin genellikle hissettiklerinizi tanımlıyor ise **EVET**, tanımlamıyor ise **HAYIR** sütununu işaretleyiniz. Lütfen her ifadeyi bir kez işaretleyiniz ve cevaplanmamış hiçbir ifade bırakmayınız.

		EVET	HAYIR
1	Olanlara genellikle bozulmam.		
2	Sınıfın önünde konuşma yapmak bana oldukça zor gelir.		
3	Eğer gücüm yetse değiştirmek isteyeceğim pek çok özelliğim var.		
4	Fazla zorlanmadan karar verebilirim.		
5	Benimle birlikte olmak zevkli ve eğlencelidir.		
6	Evdeyken kolayca canım sıkılır, moralim bozulur.		
7	Yeni bir şeye alışmam çok zaman alır.		
8	Yaşıtlarım arasında popülerim.		
9	Annem ve babam genellikle duygularımı dikkate alır.		
10	Genellikle pek direnmeden kolayca vazgeçme gibi bir huyum var.		
11	Ailemin benden beklentisi çok fazla.		
12	Benim yerimde olmak oldukça zordur.		
13	Hayatımdaki her şey karmakarışık.		
14	Arkadaşlarım genellikle benim fikirlerimi izler.		
15	Kendime ilişkin olumsuz bir imajım var.		
16	Pek çok kere evden ayrılmayı(kaçmayı) düşündüm.		
17	Okuldayken sık sık canım sıkılır.		
18	Çoğu insan kadar güzel görünüşlü biri değilim		
19	Söyleyecek bir şeyim olduğunda genellikle onu çekinmeden söylerim.		
20	Annem ve babam beni anlayabiliyor.		
21	İnsanların çoğu benden daha çok seviyor.		
22	Çoğu zaman anne ve babamın beni zorladıklarını hissediyorum.		
23	Okulda çoğu zaman cesaretim kırılıyor.		
24	Sık sık başka birisi olsam diye arzularım.		
25	Güvenilir biri değilim (Bana bel bağlanmaz).		

ÖZGEÇMİŞ

Kişisel Bilgiler

Adı, soyadı : Onur SEVER
Uyruğu : T.C.
Doğum tarihi ve yeri : 10/08/1985 Gaziantep
Medeni hali : Evli
Telefon : 0506 7321959
Faks : ----
e-posta : onursever@hotmail.com.tr

Eğitim

Derece	Eğitim Birimi	Mezuniyet tarihi
Yüksek lisans		
Lisans	Ksü Besyo	2008
Lise	Adana İhl	2002

İş Deneyimi

Yıl	Yer	Görev
3	K.Maraş/Göksun/Kanlıkavak i.ö.o	Beden Eğitimi Öğrt.
2	K.Maraş/Merkez/Ziya Gökalp i.ö.o	Beden Eğitimi Öğrt.
1	K.Maraş/Merkez/Arslanbey o.o	Beden Eğitimi Öğrt.

Yabancı Dil

İngilizce

Yayınlar

- 1.
- 2.

Hobiler

Doğa Sporları,Salon Sporları,Müzik